

श्री
कृष्णजूह प्राक्ति

पु. २८ मु.
अप्रैल
वा. १२ बी.

प्रकाशक,
श्री जैन आत्मानंद सला.
लावनगढ़.

लीर सं. २४५७
आत्म सं. ३९.
वि. सं. १६८७

मूल्य ३। २)

पैर ४ रुपाना.

વિષય-પરિચय.

१	અદ્વાત મહાત્મતમ	...	...	સુનિશ્ચી હિમાંશુવિજ્યજી	...	૨૮૩
૨	અન્નેડ	...	...	છગનલાલ નહાનચંદ નાણુંની	...	૨૮૪
૩	શ્રી તીર્થિકર ચરિત્ર	...	...	સુનિશ્ચી દર્શનનિંબ મહારાજ	...	૨૮૫
૪	અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રક્રિયોત્તર	...	...	આત્મરધ્બન	...	૨૮૬
૫	મનતું રહેસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ	...	...	વિઠુર્હાસ મૂલચંદ શાહ	...	૨૮૭
૬	ભગવાન મહાવીર સંબંધી થાડીક હકીકતો	...	...	સુનિશ્ચી જ્યંતવિજ્યજી	...	૨૮૮
૭	સંચાય તરફા	...	...	વેલચંદ ધનજી	...	૩૦૩
૮	હિંદુ સમાજનાજ અંગભૂત ક્રૈનો છે	...	...	...	...	૩૦૪
૯	પ્રક્રિયોત્તર	...	...	...	...	૩૦૬
૧૦	સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	...	...	૩૦૭

“ અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું. ”

નીચેના અંથેા તૈયાર છે અને છપાય છે.

સંસ્કૃત અંથેા. (થાડા વણતમાં પ્રગટ થશે.)

૧	વૃહતકલ્ય પીડિકા.	૨	કર્મચંથચાર હેવેન્ડસ્ટરિક્ટ ટીકા સાથે.
૩	વિલાસવધકહા.	(અપભંશ ભાપામાં)	

ગુજરાતી ભાપાંતરના અંથેા.

૧	સુહૃતસાગર—પેથડકુમાર ચરિત્ર (ધતિહાસિક અંથ) તૈયાર છે.	૧-૦-૦
૨	ધર્મપરિક્ષા—ધર્મનું સંરૂપ કથાઓ સહિન. (છપાય છે).	
૩	શ્રીપ્રભાવક ચરિત્ર—અનેક મહાન આચાર્યોભીના ધતિહાસિક દાષ્ટિએ જીવન વૃત્તાંત તૈયાર થાય છે.	
૪	શ્રી મહાવીર ચરિત્ર—(પ્રાચીન અંથ ઉપરથી.) છપાય છે.	
૫	શ્રી સુરસુંદરી સતી ચરિત્ર—અતિ રસમય ચરિત્ર. (લખાય છે).	
નં. ૧	તૈયાર છે. બાકીના છપાય છે, યોજય છે.	
નં. ૨	અને નં. ૪ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે. સહાય આપનાર બંધુની ધર્યા પ્રમાણે સહૃદ્યુય કરવામાં આવશે. આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં દરેક અંથના કાગળો, ટાઈપો, બાઇટિંગ એ તમામ ડંચા પ્રકારના થતાં હોવાથી દરેક અંથની સુંદરતા માટે લાઈફ મેમ્પરો અને વીડીટરો વગેરે બંધુએએ સંતોષ બતાવેલ છે.	

— → ◻ ← —

ભાવનગર ધી “આનંદ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં-શાહ યુલાયચંદ લલલુભાઈએ છાયું.

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक २८ भुं)

—ॐ—

॥ वंदे बोरम् ॥

यदुत भो भद्राः सद्गमसाधनयोग्यत्वमात्मनोऽभिलष्टिर्भव-
द्धिस्तावदिदमादौ कर्तव्यं भवति यदुत सेवनीया दयालुता न
विधेयः परपरिभवः मोक्षव्या कोपनता वर्जनीयो दुर्जनसंसर्गः
विरहितव्यालीकवादिता अभ्यसनीयो गुणानुरागः न कार्या
चौर्यबुद्धिः त्यजनीयो मिथ्याभिमानः वारण्यिः परदाराभिलापः
परिहर्तव्यो धनदि गर्वः ।

ततो भविष्यति भवतां सर्वज्ञोपज्ञ सद्गमानुष्ठानयोग्यता ॥

उषमिति भवप्रपञ्चा कथा-सत्तम प्रस्ताव.

(पुस्तक २८ भुं) वीर सं. २४५३-५७. आत्म सं. ३५-३६ अंक २ थी १२.

प्रकाशक—

श्री जैन आत्मानंद सखा-लावनगर.

वार्षिक भुव्य रा. १-०-० टपाल अर्य ०-४-०

વાર્ષિક અનુકૂળણિકા.

—◆◆◆—

નં. વિષય.

- ૧ મંગલધવનિ (કાબ્ય)
- ૨ નૃતનવર્ષનું મંગળમય વિધાન.
- ૩ શાંતિ અને તનેં ઉદ્દ્ય.
- ૪ લક્ષ્મીનો વાસ ક્યાં હોછ શકે ?
- ૫ પંચ જિનરાજની સુતિ (કાબ્ય).
- ૬ અહિસા-ધર્મ.
- ૭ આત્માના છ ભયાનક શરૂ.
- ૮ વર્ષતીપત્રકમાં આવતી સાલના આંકડાઓની ગણૂતરી.
- ૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના. (સલા).
- ૧૦ મારી. (કાબ્ય).
- ૧૧ બાળ ખંડી ઉંડી વળે. (કાબ્ય).
- ૧૨ ગુહદ્વથનો સામાન્ય ધર્મ.
- ૧૩ લાવનાનું બળ.
- ૧૪ જગતમાં જે શાંતિ ક્યાંય હોય તો દુઃખીઓના અશ્વ લુંછવામાં છે.
- ૧૫ તમારી છંદગી તમે વાંચો.
- ૧૬ સંગહીત સુફલ વચનો.
- ૧૭ નયરેખા દર્શન.
- ૧૮ શ્રી કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રાચાર્ય ગુણવર્ણન (કાબ્ય).
- ૧૯ સમવસરણ રચના.
- ૨૦ અધ્યાત્મવાદ.
- ૨૧ સાચી સમજ (કાબ્ય).
- ૨૨ અરિમતા.
- ૨૩ શ્રી શરૂંજ્ય તીર્થ ઉદ્ઘાર પ્રભાદ.
- ૨૪ કુમારપાળકૃત રહસ્યાત્મકપદાનુવાદ(કાબ્ય),-કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાધ.

લેખક.

	પૃષ્ઠ.
વેલચંદ ધનજી.	૧
માસિક કમીટી.	૨
કલ્યાણભાઈ હલસુખભાઈ જ્વેરી B. A.	૬, ૪૮, ૮૪, ૧૧૦, ૧૩૬
સહ્યો કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.	૧૪
સંગ્રા. કર્તુરચંદ હેમચંદ દેશાધ.	૧૫
શાંકરલાલ ડાયાલાઈ કાપડીયા.	૧૬
વિકુલાસ મૂળચંદ શાહ B. A.	૨૧
નરોતમ ધી. શાહ.	૨૫
૨૮, ૫૧, ૭૬, ૧૦૦, ૧૪૪, ૧૭૬, ૨૦૨, ૨૨૬, વેલચંદ ધનજી. ૨૬ [૨૫૨, ૨૭૬, ૩૦૬, ૩૦૭	૧૪
છગનલાલ નહાનચંદ નાણુલાલી.	૩૦
(આત્મવિદ્ધિ).	૩૧
કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાધ.	૩૩
એક મુનિશ્રી.	૩૫
એક મુનિશ્રી.	૩૭
સહ્યો કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.	૩૮
પ્રયોજક-શાંકરલાલ ડાયાલાઈ કાપડીયા.	૪૧
સહગત આં શ્રી અનિતસાગરસ્થરી.	૪૫
માસિક કમીટી.	૪૭, ૬૮, ૬૯
વિકુલાસ મૂળચંદ શાહ. B. A.	૪૮-૫૫
વેલચંદ ધનજી.	૫૩
મુનિ દર્શનવિજયજી મહારાજ.	૫૪
સંગ્રા આત્મવિદ્ધિ.	૫૫
૬૮, ૮૮, ૧૧૬. ૧૩૧, ૧૪૮, ૧૮૩, ૨૧૧	
૨૪ કુમારપાળકૃત રહસ્યાત્મકપદાનુવાદ(કાબ્ય),-કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાધ.	૭૨, ૮૮

२५ वर्तमान समाचार.	७५, ८७, १४४, १७४, २२७, २५०, २७५
२६ अनुपम याद (काव्य).	अभिलाषी. ७१७
२७ श्री तीर्थकर चरित्र.	मुनिश्री दर्शनविजयज्ञ महाराज. ७८
२८ सुधारो.	७८, १०३, १६२, १८२, २०७, २३१, २५५, २८५
२९ छव्यगुण पर्याय-विवरण.	८०, २२८
३० सहगुरुतथा सच्छास्त्रोना वचनोमां शङ्खा. विकलदास भूग्रयंद शाह B. A.	८१, १०६, १६७, १८६, २२३ ६३
३१ अवन सश्लता (काव्य).	अभिलाषी. १०१
३२ भद्रावीर क्षिति रत्वन (काव्य).	अवेरयंद छगनलाल. १०२
३३ शासन रसिक शुद्ध मुनिश्री डेवा हेय ? सह० कपूर विं महाराज. १०६	
३४ भरा पंडित डेवा हेय ?	११५
३५ जैन अने डेवाधी.	नरोत्तम धी. शाह. ११६
३६ अंतसमागम हुल्लुल छे.	सह० कपूरविं महाराज. १२१
३७ पुरुषकालय विषे कंधक.	संग्राम गांधी. १२२
३८ श्री सिद्धाचलज्ञ रत्वन (काव्य).	अवेरयंद छगनलाल. १२४
३९ भयुरानो कंकालीटीले.	अनु० मुनिश्री ज्ञानविजयज्ञ. १२३
४० सेवाधर्मना भंत्रो.	विकलदास भूग्रयंद शाह B. A. १४०
	१६८, १६०
४१ आ सखानी वर्तमान स्थिति.	१४५
४२ मुनिविदारथी थता लाभो.	१५३
४३ तात्पुरक रेखांश. (काव्य)	वेलयंद धनज्ञ. १५५
४४ श्रवणा धर्म.	ओक मुनिश्री. १७२
४५ श्री शान्तिनाथ रत्वन (काव्य).	न्यायतीर्थ मुनि हिमाशु वि. “अनेकान्ती”. १७६
४६ श्री पार्वनाथ रत्वन (काव्य).	” १८०
४७ श्री भद्रावीर परमात्म रत्वन (काव्य).	” १८१
४८ कहायद (काव्य).	छगनलाल नहालयंद नाणुवाडी. १८८
४९ अध्यात्म ज्ञाननिःपत्तु प्रश्नोत्तर.	योजक. गांधी वक्ष्यभास त्रिभुवनदास. १८५
	२१४, २३६, २५८, २८८
५० जैन समाजने नम्र निवेदन.	२०४
५१ श्री भद्रावीर प्रशस्ति (काव्य).	न्यायतीर्थ मुनि हिमाशु वि० ‘अनेकान्ती’ २०५
५२ मनतुं रहस्य अने तेनुं नियंत्रण.	विकलदास भूग्रयंद शाह B. A. २१७
	२४४, २७२, २८५
५३ नवपद आराधन (काव्य).	वेलयंद धनज्ञ. २२२
५४ छव्यगुणज्ञन (काव्य).	” २२६

५५	पंडितवर्ष श्री वीरविजयज्ञ महाराज.	गांधी.	२३५
५६	पाढ़े। हक. (काव्य).	छगनलाल नहानचंद नाथुवरी.	२३८
५७	सहर्ष नांव.		२४८
५८	धन्यवाद अमारो सत्कार.		२५१
५९	ज्यन्ति. (काव्य).	वेळचंद धनश.	२५३
६०	लगवान श्री पार्थ्वनाथज्ञ.	संआ० गांधी.	२६२
६१	लगवान महावीर संभंधी सुख्य थोरी	संआ० मुनिश्री ज्यंति वि. महाराज. २६७-२६८	
		बाधतो.	
६२	शुद्ध ज्यंती महोत्सवो.		२८१
६३	अहाचर्य महावतम् (काव्य).	न्यायतार्थमुनिलिमांशु विजयज्ञ 'अनेकांति'	२८३
६४	अनेक (काव्य).	शा छगनलाल नहानचंद नाथुवरी.	२८४
६५	संध्या तरंग (काव्य).	वेळचंद धनश.	३०३
६६	दिंकु समाजना ज अंगलूता जैनो छे.		३०५
६७	प्रश्नोत्तर.		३०६

શ્રી આત્માનનદ પ્રકાશ.

॥ બંદે બોરમ ॥

યદુત મો ભદ્રાઃ સદ્ગર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોડમિલષદ્વિર્ભવ-
દ્વિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્ષવ્યા કૌપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવધાલીકિથાદિતા અભિસનીયો ગુળાદુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યવુદ્ધિઃ ત્વજનીયો પ્રિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરદારાભિલાપઃ
પરિહર્ત્વયો ધનાદિ ગર્વઃ ।

તતો ભાવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપજ્ઞ સદ્ગર્માનુષ્ટુનયોગ્યતા ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રાપચા કથા-સસમ પ્રસ્તાવ.

પુસ્તક ૨૮ } વીર સં. ૨૪૯૭. જ્યેષ્ઠ. આત્મ સં. ૩૬. { અંક ૧૧ મો.

ત્રણચર્ય મહાત્રતમ્.

(સંદર્ભા)

ન્યાયતીર્થ મુનિ હિમાંશુવિજય: (અનેકાન્તી) શિવપુરી.

(૧)

આરોગ્યલાભો યશસશ્રી ભાવો, દુઃખેડપિ ધૈર્ય મનસશ્રીર્યમ् ।

ઓજોવિકાશઃ પ્રતિમાપ્રકાશો બ્રહ્મગ્રતાત્ પુષ્યતિ ચંદ્રકેવ ॥

(૨)

તિલેષુ તૈલં ચ મળૌ સુકાન્તિ,-વૈનસ્પતૌ સચ્ચપરિસ્થિતિશ્ર ।

યથા તથાસ્ત્યાડત્તમાનિ વીર્યસત્તા નષે તુ વીર્યે ક્ષયમેતિ સોડપિ ॥

૧ ઉત્તાદઃ । ૨ બ્રહ્મચર્યતः । ૩ યથા ડ્રિતીયાચન્દ્રકલા
ક્રમતોવર્જાતે તથા ।

(३)

यज्ञने विद्यते ब्रह्म तस्योचैश्च यशस्तथा ।
दोषास्तमांसि नश्यन्ति भासमाने रवाविव ॥

(४)

यद्विना नाप्तुयाज्ञीवः प्रकामाः सौख्यसंपदः ।
नीराद्विना यथा मत्स्यो भजेऽहं ब्रह्म तद्वत्तम् ॥

अन्तेऽ.

थृष्णु गता थाशे धण्डा, लग्नेश्वरी धनवंत;
पथु श्रीभंत साच्चा थया, अन्तेऽ एक अरिष्टंत. १
येष्ठी तापस अति धण्डा, थया धण्डा अणुगार;
पथु अन्तेऽ गौतम एकला, लग्नेश्वरंत सुणकार. २
अनेक पुड्डो थृष्णु गया, अुद्धिमां बणवंत;
पथु अन्तेऽ एकज्ज जाणीये, अलयकुमारधीभंत. ३
ऋष्टि खाम्या छहु परे, पुष्ट्यवंत डोडाडोऽ;
पथु शालिलद्र एकज्ज हुवा, ऋष्टिवंत अन्तेऽ. ४
सौभाग्यमां सरसा धण्डा, अन्तेऽ सौभाग्यवंत. ५
पथु केदवमा एकज्ज थया, शरीरथी णणवान;
प्रसिद्ध थया पुड्डो धण्डा, बाहुभण्ड जगमां जणु. ६
पथु अन्तेऽ अणवंत एकला, शियणमां विष्यात;
भुनिवर आहि जाणीये, स्थुलिलद्र साक्षात. ७
पथु अन्तेऽ अह्नयारी एकला, अहुनिश शुणु गवाय;
उत्तम आ पुड्डो तण्डा, अणेऽ थया अवनि विषे,
अन्तेऽ थया आपणे, करीये पुण्य विशेष; ८
अन्तेऽ थावा आपणे, शांका नहि लवदेश. ९
धन्तित वस्तु पाभीये,

संवत् १६८७ ना
चैत्र शुद्ध १

} शाङ्क छगनलाल नडानयाह नाणुवटी
वेज्जलपुर-लद्दय.

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

૨૮૫

અગિઆર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

(ગતાંડ પૃષ્ઠ ૨૫૭ થી થર)

૩૦ તે શ્રાવસ્તી નગરીમાં અયંપુલ નામે આજુવિકમતનો ઉપાસક શ્રાવક રહેનો હતો, તે ધ્યાનિક યાવત કોઈથી પરાલબ ન પામે તેવો અને હાલાહલા કુંભારણુની પેઢે યાવત આજુવિકના સિદ્ધાન્તવડે આત્માને લાવિત કરતો વિહૃતો હતો, ત્યારપછી તે અયંપુલ નામે આજુવિકોપાસકને અન્ય કોઈ દ્વિવસે કુદુંઘ જાગરણ કરતા મધ્યરાત્રિના સમયે આવા પ્રકારનો આ સંકલ્પ યાવત ઉત્પત્ત થયો કે—કેવા આકારે હલ્લા (કીટ વિશેષ) કહેલા છે ? ત્યારપછી તે અયંપુલ નામે આજુવિકોપાસકને બીજુવાર આવા પ્રકારનો આ સંકલ્પ ઉત્પત્ત થયો કે—એ પ્રમાણે પરેખર મારો ધર્મચાર્ય અને ધર્માદેશક મંખિપુત્ર ગોશાલક ઉત્પત્ત થયેલા જ્ઞાનહર્ષનને ધારણ કરતાર યાવત સર્વજ્ઞ અને સર્વહર્ષી તેઓ આજ શ્રાવસ્તી નગરીમાં હાલાહલા કુંભારણુના કુંભકારાપણું-હાટમાં આજુવિક સંઘસહિત આજુવિકના સિદ્ધાન્તવડે આત્માને લાવિત કરતા વિહૃતે છે, તે મારે મારે આવતીકાલે યાવત સૂર્યોદિય થયે મંખિપુત્ર ગોશાલકને વંદન કરી પર્યુપાસના કરી આવા પ્રકારનો આ પ્રશ્ન પૂછ્યો શ્રેયરૂપ છે. એમ વિચારી કાલે યાવત સૂર્યોદિય થયે સ્નાન કરી બલિ કર્મ કરી અર્થ અને મહામુલ્ય આલારણુવડે શરીરને અલંકૃત કરી પોતાના ધર થડી બાળાર નીકળી પણ આદી શ્રાવસ્તી નગરીના મધ્ય લાગમાં થઈ જયાં હાલાહલા નામે કુંભારણુનું કુંભકારાપણું છે ત્યાં આવી તે હાલાહલા નામે કુંભારણુના કુંભકારાપણુમાં જેના હાથમાં આઓકુલ રહેલું છે એવા યાવત હાલાહલા કુંભારણુને આંજલિ કર્મ કરતા અને શીતલ મારી મિશ્રિત જલ વડે યાવત શરીરના અવયવને સિંચતા મંખિપુત્ર ગોશાલકને જુયો છે, જેઠને તે લજિજત વિવાહો અને બ્રીડિત થઈ ધીમે ધીમે પાછો જય છે. ત્યારપછી તે આજુવિક સ્થવિરોચ્ચે લજિજત યાવત પાછા જતા આજુવિકોપાસક અયંપુલને જેઠ એમણે કલ્યાણ, હે અયંપુલ, અહિં આવ. જયારે આજુવિક સ્થવિરોચ્ચે એ પ્રમાણે કલ્યાણ ત્યારે તે અયંપુલ જયાં આજુવિક સ્થવિરોચ્ચે હતા ત્યાં આવ્યો, અને ત્યાં આવી આજુવિક સ્થવિરોચ્ચેને વંદન નમસ્કાર કરી અલ્યાન્ત પાસે નહિ તેમ અયંત ફૂર નહિ એમ બેસી પર્યુપાસના કરવા લાગ્યો. હે અયંપુલ ? એમ કહી, આજુવિક સ્થવિરોચ્ચે આજુવિકોપાસક અયંપુલને

ऐ प्रमाणे कहुँ, हे अयंपुल ? अरेखर तने मध्यरात्रिना समये यावत डेवा आकारवाणी हड्डिए कहेली छे, (ऐवो संकल्प थयो हुतो) त्यारपछी तने भीज वार आवा प्रकारनो आ संकल्प थयो हुतो, इत्याहि पूर्वोक्त सर्व कहेलुँ। यावत आवस्ती नगदीना मध्य लागमां ज्यां हालाहला कुलारण्णुनु दुःखाकारापणु छे अने ज्यां आ स्थान छे त्यां तुं शीघ्र आवयो। हे अयंपुल ? अरेखर आ वात सत्य छे ? हा सत्य छे। हे अयंपुल ? वणी तारा धर्माचार्य अने पर्मोपदेशक मंभलिपुत्र गोशालक हालाहला दुःखारण्णुना कुलाकारापणुमां आअङ्गक हाथमां लह यावत अंजलि करता विहरे छे तेमां पणु ते लगवान आठ चरमनी प्रदृष्टिए करे छे ते आ प्रमाणे—“ १ चरमपानक० यावत सर्व हुःखनो अन्त करेहो । ” वणी हे अयंपुल ? तारा धर्माचार्य अने धर्मोपदेशक मंभलिपुत्र गोशालक शीतल माटीना पाण्णीवडे यावत शरीरने छांटता विहरे छे तेमां पणु ते लगवान “ चार पानक अने चार अपानक प्रदृष्टे छे। पानक डेवा प्रकारे छे यावत त्यारपछी ते सिद्ध थाय छे यावत सर्व हुःखनो अन्त करे छे । ” ते माटे हे अयंपुल ? तुं ज अने तारा धर्माचार्य अने धर्मोपदेशक मंभलिपुत्र गोशालकने आवा प्रकारनो आ प्रक्ष पूछ्ने।

उ१ त्यारणाह ते अयंपुल आज्ञविक स्थविरोंमे ऐ प्रमाणे कहुँ एट्ले हुइ अने संतुष्ट थर्थ उठ्यो। उठीने ज्यां मंभलिपुत्र गोशालक हुतो त्यां ज्वा तेणु विचार कर्यो। त्यारे ते आज्ञविक स्थविरोंमे मंभलिपुत्र गोशालकने आअङ्गक एक स्थणे भूकाववा माटे संडेत कर्यो, त्यारणाह ते मंभलिपुत्र गोशालक आज्ञविक स्थविरोंनो संडेत जाणी आअङ्गकने एक स्थणे भूडे छे। त्यारपछी ते आज्ञविकोपासक अयंपुल ज्यां मंभलिपुत्र गोशालक हुतो त्यां आवी मंभलिपुत्र गोशालकने त्रणुवार प्रदक्षिण्णा करी यावत पर्युपासना करे छे। हे अयंपुल ? ऐ प्रमाणे कही मंभलिपुत्र गोशालके आज्ञविक उपासक अयंपुलने आ प्रमाणे कहुँ। हे अयंपुल ? अरेखर तने मध्यरात्रिना समये यावत तने संकल्प थयो हुतो अने ज्यां हुं छुं त्यां मारी पासे तुं शीघ्र आवयो। हे अयंपुल ! अरेखर आ वात सत्य छे ? हा सत्य छे। ते माटे अरेखर आ आअनी गोट्टी नथी, परन्तु ते आअङ्गकनी छाल छे। डेवा आकारवाणी हड्डिए होय छे ? (आवो जे संकल्प थयो हुतो तेना उत्तरमां) वांसना भूलना आकार जेवी हड्डिए होय छे (वणी वच्ये गोशालक उन्माह कहे छे) हे वीरा ! वीण्णा वगाड। हे वीरा ! वीण्णा वगाड। त्यारणाह मंभलिपुत्र गोशालके आवा प्रकारनो आ प्रक्षनो उत्तर आवयो एट्ले प्रसन्न संतुष्ट अने जेतुं चित आकर्षित थयुँ छे ऐवो आज्ञविको पासक अयंपुल मंभलिपुत्र गोशालकने वंहन नमस्कार करी प्रक्षो पूछि छे। प्रक्षो पूछीने

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

૨૮૭

અર્થાંગણુ કરે છે. અર્થાંગણુ કરી ઉઠી (પુનઃ) મંખલિપુત્ર ગોશાલકને વંદન અને નમસ્કાર કરી યાવત્તે (સ્વસ્થાનકે) પાણી જાય છે.

તર ત્યારબાદ મંખલિપુત્ર ગોશાલકે પોતાનું મરણ (નજીક) જાણીને આલુવિક સ્થવિરોને એલાંબા અને એલાંવી તેણે એ પ્રમાણે કણું—હે દેવાનું પિયો ! જ્યારે મને કાલધર્મ પ્રાપ્ત થયેલો જાણો ત્યારે સુગંધી ગન્ધોદક વડે સ્ત્રીન કરાવને, સ્ત્રીન કરાવી છેડાવાળી અને સુકુમાર ગન્ધકાપાય (સુગંધી-ભગવા) વસ્ત્ર વડે શરીરને સાંક કરને. શરીરને સાંક કરી સરસ ગોશીર્ષચન્હન વડે શરીરને વિલેપન કરને. વિલેપન કરી મહામૂર્ત્ય હુંસના વિહ્નિવાળા પટશાટકને પહેરાવને. પહેરાવી સર્વાલાંકારી વિભૂષિત કરને વિભૂષિત કરી હજર પુરુષોથી ઉપડવા લાયક શીખિકામાં એસાંને, શીખિકામાં એસાડી આવસ્તીનગરીમાં શૂંગાટકના આકારવાળા યાવત્ત રાજમાર્ગમાં મોટા મોટા શાણથી ઉદ્ઘોષણા કરતા આ પ્રમાણે કહેલે. “ એ પ્રમાણે અરેખર હે દેવાનુંપિયો ! મંખલિપુત્ર ગોશાલક જિન જિનપ્રવાપી યાવત જિન શાણને પ્રકાશ કરતા વિહરીને આ અવસર્પિણીના ચોવીશ તીર્થકરેમાં દેહ્ના તીર્થકર થઈને સિદ્ધ થયા, યાવત જર્વ ફુઃખ રહિત થયા.” આ પ્રમાણે ઊંઘી અને સત્કારના સમુદ્ધાયથી મારા શરીરને અહાર કાઢને. ત્યારે તે આલુવિકસ્થ વિરોચે મંખલિપુત્ર ગોશાલકની એ વાતનો વિનય પૂર્વક સ્વીકાર કર્યો.

તૃ હવે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલકને સાત રાત્રી પરિણુયતાં-વ્યતીત થતાં સમ્યકૃત્વ પ્રાપ્ત થશું અને તેને આવા પ્રકારનો અધ્યવસાય સંકલ્પ ઉત્પત્ત થયો કે “ હું અરેખર જિન નથી તોપણુ જિનપ્રવાપી યાવત જિન શાણને પ્રકાશનો વિહર્યો છું. હું શ્રમણુનો ધાત કરનાર ‘શ્રમણુને મારનાર, શ્રમણુનો પ્રત્યન્ફુક વિરોધી, આચાર્ય અને ઉપાદ્યાયનો અપયશ કરનાર, અવણ્ણુંવાહકારક અને અપકીર્તિ કરનાર મંખલીપુત્ર ગોશાલક છું. તથા ધણી અસહ્યભાવનાવડે અને મિથ્યાત્વાલિનિવેશવડે પોતાને, પરને અને બન્નેને દ્યુહાહિતભાન્ત કરતો, દ્યુત્પાહિત (મિથ્યાત્વયુક્ત) કરતો, વિહરીને મારી પોતાની તેને લેશ્યા વડે પરાલબ પામી સાત રાત્રીના અન્તે પિતા જવરથી વ્યાપ્ત શરીરવાળો થઈ હાઇની ઉત્પત્તિથી છભરથાવસ્થામાં જ કાલ કરીશ. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર જિન છે અને જિનપ્રવાપી યાવત જિન શાણને પ્રકાશિત કરતા વિહરે છે.” એમ વિચારી તે (ગોશાલક) આલુવિક સ્થવિરોને એલાવે છે, એલાંવીને અનેક પ્રકારના સોગન આપે છે. સોગન આપીને તે આ પ્રમાણે એલયો “ હું અરેખર જિન નથી પણ જિનપ્રવાપી યાવત જિન શાણને પ્રકાશ કરતો વિહર્યો છું, હું શ્રમણુનો ધાત કરનાર મંખલિપુત્ર ગોશાલક છું. યાવત્ત છભરસ્થાવ-

સ્થામાં કાળ કરીશ, શ્રમણુ લગવાન મહાવીર જિન, જિનપ્રલાપી યાવત જિન શણનો પ્રકાશ કરતા વિહૃણે છે.” તે માટે હે દેવાનુભિયો! તમે મને કાળ ધર્મ પામેલો જાણીને મારા ડાખા પગને દોરડાવતી બાંધી ત્રણુવાર સુખમાં શુંકને. શુંકીને આવસ્તી નગરીમાં શૃંગારકના આકારવાળા યાવત રાજમાર્ગને વિષે ઘસડતા અત્યંત માટે શણદે ઉદ્ઘોષણા કરતા કરતા એમ કહેણે કે હે દેવાનુભિયો! મંખલિપુત્ર ગોશાલક જિન નથી, પણ જિનપ્રલાપી અને જિન શણને પ્રકાશિત કરતો વિહૃણો છે. આ શ્રમણુનો ધાત કરનાર મંખલિપુત્ર ગોશાલક યાવત છબ્બસ્થાવસ્થામાં જ કાળધર્મ પામ્યો છે. શ્રમણુ લગવાન મહાવીર જિન અને જિનપ્રલાપી થઈ યાવત વિહૃણે છે એમ જરૂર અને સરકારના સસુહાય સિવાય મારા શરીરને બહાર કાઢને” એમ કહીને તે (ગોશાલક) કાળ ધર્મ પામ્યો.

૩૪ ત્યારપણી આજુવિકિ સ્થવિરોધો મંખલિપુત્ર ગોશાલકને કાળધર્મ પામેલ જાણીને હાલાહલા કુંભારણુના કુંભકારાપણુના દ્વાર બન્ધ કર્યો, આરણુબન્ધ કરીને હાલાહલા કુંભારણુના કુંભકારાપણુના બરાબર મંદ્ય લાગમાં આવસ્તી નગરીને આવોઝીને મંખલિપુત્ર ગોશાલકના શરીરને ડાખે પગે દોરડા વડે બાંધીને ત્રણુવાર સુખમાં શુંકીને આવસ્તી નગરીના શૃંગારકના આકારવાળા યાવત રાજમાર્ગને વિષે ઘસડતા ધીમા ધીમા શણથી ઉદ્ઘોષણા કરતા કરતા આ પ્રમાણે ઓદ્યા:—હે દેવાનુભિયો! મંખલિપુત્ર ગોશાલક જિન નથી પણ જિનપ્રલાપી પછીને યાવત વિહૃણો છે. આ શ્રમણુધાતક મંખલિપુત્ર ગોશાલક યાવત છબ્બસ્થાવસ્થામાં જ કાળધર્મ પામ્યો છે. શ્રમણુ લગવાન મહાવીર જિન અને જિનપ્રલાપી થઈને યાવત વિહૃણે છે. એ પ્રમાણે તેઓ શાપથથી છુટા થાય છે. અને ઠીજુવાર તેની પૂજા અને સરકારને સ્થિર કરવા માટે મંખલિપુત્ર ગોશાલક ડાખા પગથી દોરડું છાડી નાખે છે. છાડી નાખી હાલાહલા કુંભારણુના કુંભકારાપણુના દ્વાર ઉધારીને મંખલિપુત્ર ગોશાલકના શરીરને સુગંધિ ગંધોફકવડે સનાત કરાવે છે. ઈત્યાદિ પૂર્વોકૃત કહેવું. યાવત અત્યંત મારી જરૂર અને સરકારના સસુહાયથી મંખલિપુત્ર ગોશાલકના શરીરને બહાર કાઢે છે.

(ચાલુ.)

અદ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણું પ્રશ્નોત્તર.

266

અધ્યાત્મ જ્ઞાનનિર્પણ પ્રક્રિતાર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬૨ થી શરી)

ભારતો અધિકાર.

પ્રશ્ન—જગતના જીવો કર્મ પ્રમાણે સુખદુઃખ લોગવે છે તે કર્મગણને પ્રેરણા કરનાર કર્તાં, વિધિ, થહી, યમ, પરમેશ્વર અથવા ભગવાનું ડોઈ હોવા જોઈએ. જીવ સ્વાભાવિક રીતે સુખને રાગી અને દુઃખનો દેખી હોય તે સ્વેચ્છાચી શુદ્ધ અને અશુદ્ધ કર્મને કેમ લોગવે ?

ઉત્તર—જીવનો સ્વભાવ છે કે તે શુલાશુભ કર્મને અહૃણુ કરે. જીવને સુખદુઃખનો આપનાર સ્વરૂપ વિના યીને કેાઠ નથી. કર્મના સિદ્ધાન્તને જાળુનારા કર્મને જ લાગ્ય, સ્વભાવ, અગ્રવાન, અદૃષ્ટ, કાલ, ધર્મ, દૈવત, દૈવ, દિવ્ય, વિધાન, પરમેશ્વર, ડિયા, પુરાકૃત, વિધા, વિધિ, લોક, કૃતાન્ત, નિયતિ, કર્તા આદ્ધરીણુ લેખ, પ્રાચીન લેખ, વિધાતાના લેખ હત્યાહિ નામોથી શાસ્ત્રમાં પ્રતિપાહન કરે છે.

ગ્રંથ—કર્મને કોઈ પ્રેરણું કરનાર તો હોવો જેઠાંને. કર્મ અજીવ અને જડ છે તે શંકા કરી શકે?

ઉત્તર—કર્મનો એવો સ્વભાવ જ છે કે તે સહા કોઈની પણ પ્રેરણા વિના પોતાની મેળે આત્માને સ્વસ્વરૂપ ચોણ્ય કુલ પમાડે. કે જુઓ અજીવશરીરની સાથે સંબંધ રાખી હાલ જુયે છે, પૂર્વે જુખતા હતા અને અવિષ્યમાં જુવશે, તે સર્વને કર્મની સાથે તૈકાલિક સંગમ હોવાનું દ્યાનમાં રાખવું. આ સમસ્ત જગતું બહુરૂપ અને પંચ સમવાયમય છે. નદન્ય (તે વિના ઐન્જું) કંઈ નથી. જીવ અને ધર્માસ્તિકાયાહિ પંચ અજીવ એ છ દ્રોઘે છે. ધર્માસ્તિકાય જીવને ચાલવામાં સહાય કરે છે, અધર્માસ્તિકાય સ્થિતિ કરવાની પ્રેરણા કરે છે, આકારાસ્તિકાય અવકાશ આપે છે અને પુહુગલાસ્તિકાયવડે જીવ આહારવિહારાહિ કરે છે. પુહુગલાસ્તિકાયમાં કર્મનો અંતર્ભાવ થાય છે. કાળ આચુષ્યાહિ સર્વ પ્રમાણયુક્ત વસ્તુતું અમાણુ કરવામાં ઉપયોગી છે. કાલાહિ પંચસમવાયના સામર્થ્યથી જીવ કર્મોનું અહણુ, ધારણુ, લોગ અને શમન કરે છે, અર્થાત આત્માની અજાગૃત હશામાં જુઓ કરતાં અજીવો સબળ છે, જેમનાથી પ્રેરાઇને જુઓ સુખદુઃખના ભાગી થાય છે. જુઓ શુભાશુલ કર્મને અહણુ કરે છે અને કર્મો સ્વકાલમયોદ્ધા પામીને જુઓને સુખદુઃખ આપે છે—એ એમનો સ્વભાવ છે.

૨૬૭

શ્રી આત્માન ઈ મકારા.

પ્રશ્ન—જીવ શુભાશુલ કર્માને અહણુ કરે છે અને અહણુ કરવાના સ્વાભાવથી અહણુ કરતા જાણે છે કે હું રવાલિપ્રાય પ્રમાણે ઈષ કરું છું. એ વાત માન્ય કરવા જેવી છે. પરન્તુ કર્મો જડ હોયાથી લોગકાળને કેવી રીતે જાણે કે તે પ્રગટ થાય? આત્મા પણ શું હુઃખ લોગવવાનો કામી છે કે તે હૃષ્ટમને આગળ કરે? માટે ડેટલાક લાંખાકાળ સુધી વિલંઘ કર્યો પછી કર્મો સ્વકર્તાની જીવને સુખહઃખ પમાડે છે તે પ્રેરક વિના કેવી રીતે જને?

ઉત્તર—કર્મો જડ છે, નિજ લોગકાળને જાણુતા નથી અને આત્મા હુઃખ લોગવવાનો કામી નથી તથાપિ જીવ હુઃખને આશ્રિત થાય છે અને કર્મો જડ છતાં દ્રવ્યશોત્રકાળસાવ-સામચીની તથાપ્રકારની અનિવાર્ય શક્તિની પ્રરાહને પ્રગટ થઈ સ્વકર્તાની આત્માને બલાતકારે હુઃખ હો છે. દૃષ્ટાન્ત તરીકે, કોઈ પુરુષ ઉષ્ણ કાળમાં શીતળ વસ્તુનું સેવન કરે અને તે ઉપર મિડો ખાટો કરંભ આય તો તેના શરીરમાં વાયુ ઉત્પન્ન થાય, કે વર્ષાદ્રવું પ્રાસ થતાં ગ્રાયઃ અલ્યાંત કોપાયમાન થઈ શરહ ઝતુનો સંચોગ થવાની સાથે જ પિતના પ્રલાવથી પ્રાય: શાન્ત થાય. સ્વેચ્છિતલોજનથી વાત (વાયુ) ની ઉત્પત્તિ, વૃદ્ધિ (સ્થિતિ) અને શાંતિ (નાશ) એ વણુ દશાઓ થવામાં જેમ કાળ હેતુ છે તેમ આત્માને કર્મોનું અહણુ, સ્થિતિ અને શાંતિ થવામાં કાળજ કારણ છે. એ રીતે આત્માએ ઉપાર્જન કરેલાં કર્માનો કાળે કરીને લોગ અને શાંતિ થાય છે તોપણુ જેમ ઉચ્ચ ઉપાયથી કાળ પ્રાસ થયા પહેલાં જ વાતાહિ શ્વાન્ત થાય છે તેમ કર્મો પણ શાંત થાય છે અને જેમ ડેટલીક વખત સ્વાદિષ્ટ લોજન શરીરમાં તત્કાળ ઉચ્ચ વાતાહિ ઉત્પન્ન કરે છે તેમ ઉચ્ચ કર્મો પણ આત્માને કોઈની પ્રેરણા વિના તત્કાળ ઇણ આપે છે. બીજું દૃષ્ટાંત, કોઈ ખી બીજની પ્રેરણા વિના સ્વેચ્છાએ પુરુષની સાથે સંલોગ કરે તેનો વિપાકકાળ પરિપૂર્ણ થયે પ્રસવતાં જેમ તેને સુખ અથવા હુઃખ થાય તેમ જીવે કરેલાં સારાં નરસાં કર્મો કોઈની પણ પ્રેરણા વગર સ્વસ્તમય પામીને પ્રગટ થતાં જીવને સુખ અથવા હુઃખ આપે છે. કોઈ રોગી ઔષધ લે છે ત્યારે તે હિતકારી છે અથવા અહિતકારી છે એમ જાણુતો નથી તોપણુ જેમ તેનો પરિપાકકાળ થતાં તે સુખ અથવા હુઃખ આપે છે તેમ કર્માને અહણુ કરતાં તે શુલ છે અથવા અશુલ છે એમ જીવ જાણે નહિ તોપણુ કર્માને પરિપાકકાળ થાય ત્યારે તે સુખ અથવા હુઃખ આપે છે. કૂત્રિમ વિષ જેમ તત્કાળ નાશ કરનારું અથવા મહિને, એ મહિને, છ મહિને, વર્ષે એ વર્ષે કે વ્રણ વર્ષે નાશ કરનારું હોય છે તેમ કર્મો પણ ઘણા પ્રકારનાં અને જિજ જિજ સ્થિતિનાં હોય છે, કે પોતપોતાનો કાળ પ્રાસ થયે પોતાની મેળે જ પોતાના કરનાર જીવને તાદ્દશ ઇણ આપે છે. સિદ્ધ અથવા અસિદ્ધ પારો કોઈ રોગીના આવામાં આવે તેનો પરિણામકાળ પ્રાસ થતાં જેમ તે રોગી સુખ અથવા

अद्यात्मशान निरूपण प्रश्नोत्तर.

२६१

हुःअ पामे छे; शरीरमां थयेला शैवां, वाणा, हुर्वात, शीतांगक अने सन्निपात क्षेम काणभण पाभीने पोतानी भेणे ते ते रोगथी युक्त लुवने हुःअ हे छे अने सर्वे अतुओ क्षेम पोतपोतानो काण पाभीने मनुष्यलोकवति प्राणीओने सुखहुःअ आपे छे तेम कर्म पणु पोतपोतानो काण पाभीने यीजनी प्रेरणा विना आत्माने सत्वर सुखहुःअ आपे छे. शीतला, चारी, अच्छणा वगेरे आगरेगनी गरभीनी अस्तर क्षेम छ महीना सुधी शरीरमां रहे छे तेम कर्म पणु पोतानी भेणे आवीने रिथिति प्रभाणे लुवनो आश्रय ले छे. क्षेम क्षय, अक्षिभिन्ह (भातीओ), उद्धत पक्षघात, अर्धांग अने शीतांग वगेरे रोगानो परिपाक इन्द्र द्विसे शास्त्रविशारद (शास्त्रमां ग्रन्थी) वैद्या ज्ञानणगथी जाणुवे छे तेम सैद्धान्तिकोमां छुस्तिसमान पंडितोंके कर्मनो परिपाककाण पणु कहेलो। छे. क्षेम पित्तथी थयेलो ०.वर दश द्विस, कइथी थयेलो आर द्विस, वातथी थयेलो सात द्विस अने त्रिंष्ठी थयेलो पंहर द्विस रहे छे अर्थात् क्षेम ए ज्वरोनो परिपाककाण जुहो जुहो होय छे तेम करेलां कर्मनो पणु रिथिति-काण जुहो जुहो होय छे. आत्माओ के प्रभाणे पूर्वे आचरणु कुरुं होय ते प्रभाणे जन्मकुंडलीमां थहो आवे छे, ते थहेलुं क्षल क्षेम महादशा तथा अन्तर्दशाहिं सहित रवस्थिति प्रभाणे कोईनी पणु प्रेरणा विना रवसावथी लोगवाय छे, तेम अन्य कर्मीथी अंतरित (अंतरायलां) के कर्मी आत्माओ कर्मी होय तेमतुं इण परिपाककाण प्राप्त थये कोईनी पणु प्रेरणा विना लोगवाय छे.

प्रश्न—कर्म केटला प्रकारे (भांगे) उहयमां आवे छे ?

उत्तर—कर्म चार प्रकारे लोगवाय छे. पहेलो प्रकार—अहों करेलुं साझे अथवा नरसुं कर्म अहोंज उहयमां आवे छे. क्षेमके कोई सिद्धपुरुषने, साधु पुरुषने अथवा राजने आपेकी स्वल्प वस्तु पणु लक्ष्मी भैणवी आपे छे अने चारी प्रभुर्ख अप्रशस्त डाम अहों ज नाशने माटे थाय छे. यीजे प्रकार—अहों करेलुं कर्म परलोकमां उहय पामे छे. क्षेम तपोवताहि प्रशस्य (वणाणुवा लायक) आचरणथी देवतत्वाहि मणे छे अने तेथी विद्ध आचरणु नरकाहि आपे छे. *यीजे प्रकार—परजन्ममां करेलुं कर्म चा जन्ममां सुखहुःअ औपनाहुं छे. क्षेम एक पुत्र जन्मे छते तेणु करेला कर्मज्ञे लीधे दारिद्र्य अने भाता प्रभुर्खनो विचोग थाय छे अने तेनी जन्मकुंडलीमां थहो पणु सारा आवता नथी. यीजे पुत्र जन्मे छते तेना सुकर्मीथी संपति प्रभुता अने भाता वगेरेतुं सुख थाय छे अने तेनी जन्मपत्रिकामां थहो पणु सारा पठे छे. चाथा प्रकार—परजन्ममां करेलुं कर्म परजन्ममां क्षलहायी थाय छे अर्थात् आ भवमां

* सतीतुं सत्त्व अने शरातुं शौर्यं परजन्ममां लोग आपे छे—लोकान्तित.

કરેલું કર્મ આ લવમાં અથવા ભીજા લવમાં નહીં પણ ત્રીજા લવમાં આત્માને ફ્રેલદાયી થાય છે. હાખલા તરીકે:—કોઈ આ જન્મમાં ઉચ્ચતા (તપસ્યાહિ) કરે પણ તે પહેલાં તે મનુષ્યે, દેવ અથવા તિર્યાંચાહિના લવનું હુંકું આચુષ્ય બાંધ્યું હોય તો તત્ત્વા પ્રલાવથી દીર્ઘાચુષ્ય સહિત લોગવવા ચોણ્ય મોડું ફ્રેન તેને તે પછીના લવમાં દ્રવ્યાહિ સામગ્રીનો તથાપ્રકારનો ઉદ્દ્દ્ય થાય ત્યારે ગ્રામ થાય છે. કોઈ પુરુષે કોઈ વસ્તુ સવારે ચાલશે એમ જાણીને તે હિવચે સંલેખો જોઈને વધારે વાપરી ન હોય અને સાચવી રાખી હોય તો તે એમ ભીજુ વખતે લોગવી શકાય તેવીજ રીતે કર્મનું પણ સમજવું. એ રીતે ચતુર્બંગોથી સ્વકર્મ લોગવવાય છે એવું આપ્તવચન છે. કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ નિવેહન કરવાને કેવળી વિના કોઈ સમર્થ નથી.

પ્રશ્ન—કર્મો કેટલા પ્રકારની અવસ્થાવાળાં હોય છે ?

ઉત્તર—કર્મો ત્રણ પ્રકારની અવસ્થાવાળાં હોય છે. બુક્ત લોણ્ય અને બુજ્યમાન. શુલ અને અશુલ સર્વને માટે એ સરખું સમજવું. પૃથ્વી ઉપર પકીને સુકાઈ ગયેલાં વરસાદનાં ખિંદુ જેવાં બુક્ત કર્મ સમજવાં. પૃથ્વી ઉપર હવે પછી પડવાનાં અને સુકાઈ જવાનાં ખિંદુ જેવાં લોણ્ય કર્મ સમજવાં. પડતાં પડતાં સુકાઈ જતાં ખિંદુ જેવાં બુજ્યમાન કર્મ સમજવાં. અથવા, મુખમાં અહણું કરેલા આહારના ડોળિયા જેવાં બુક્ત કર્મ, અહણું કરવાના ડોળિયા જેવાં લોણ્ય કર્મ અને અહણું કરાતા ડોળિયા જેવા બુજ્યમાન કર્મ સમજવાં. વતી અથવા અવતી સર્વે સંસારી જીવાને બુક્ત, લોણ્ય અને બુજ્યમાન કર્મ હોય છે. કેવળજ્ઞાની મહન્ત્તેને બંધાતાં કર્મો શિલાચ (પથ્થરની ખડકની ટોચ) ઉપર પડતાં વરસાદના ખિંદુ જેવાં અદ્વસ્થિતિવાળાં હોય છે. તેમાં પણ તે ત્રણ અવસ્થા સમજવી. અંતના પહેલાં સમયમાં કેવળજ્ઞાનીને લોણ્ય કર્મ હોતાં નથી, બુક્ત અને બુજ્યમાન કર્મ હોય છે અને અંત સમયે તો સર્વ કર્મને ક્ષય કરવાથી માત્ર બુક્ત કર્મ હોય છે. કર્ત્રીહિ ભીજાની પ્રેરણું વિના દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવના તેવા સ્વભાવથી કર્મની બુક્તાહિ ત્રણ ફશા થાય છે. સિદ્ધાત્માએ કર્મનો પૂર્વે નાશ કરેલો હોવાથી એ ત્રણ ફશા તેમને સંભવતી નથી. બુક્ત કર્મ એવી ફશા પણ કેવળજ્ઞાન થણું ને લવના અંત સુધી સમજવી, સિદ્ધાત્મામાં નહિં. કર્મ સંખ્યાંધી આ વિચાર સામાન્ય લોકને પ્રતિષ્ઠોધ થાય એટલા માટે લોક પ્રસિદ્ધ દૃષ્ટાંતોવડે કહેવામાં આવ્યો છે. પ્રવીણ પુરુષોએ પ્રાચીન યુક્તિઓ વડે સમજુ લેવો. ભીજાની પ્રેરણું વિના કર્મો લોગવવાની બાધતમાં એવાં અનેક ઉદ્ઘાહરણો વિચારનિપુણોએ વિચારી લેવાં. પરમેશ્વરની વાણી પ્રમાણું છે.

તરમો અધિકાર.

પ્રશ્ન—કેટલાક કહે છે—પુણ્ય નથી, પાપ નથી, સર્વ નથી, નરક નથી, મોક્ષ નથી, પુનર્જન્મ નથી, મનથી કંઈ અહંક થએ શકતું નથી અને જેમાં પાંચે ધનિદ્રિયોનો વિષય હોય એવા પ્રત્યક્ષ સિવાય અન્ય પ્રમાણું માનવા ચો઱્ય નથી. એ શું ચુક્તિમત્તું છે ?

ઉત્તર—જે વસ્તુ દ્રશ્ય (ધનિદ્રિયગોચર) હોય તે જ સત્ત અને ભીજ અસત્ત એવી માન્યતા ચો઱્ય નથી. જેમાં પાંચે ધનિદ્રિયોનો વિષય હોય એવી કઈ વસ્તુ છે તે તેમણે વિચારશું જે કહે કે, શું રામાદિ (સ્વી વગેરે) વસ્તુમાં સર્વ ધનિદ્રિયોનો વિષય નથી ? તો વિચારવાનું કે, રાત્રિના વખતે શાંદડૃપથી સરખી પણ જે પૂર્વે કહેવી રામાદિ વસ્તુ નથી તેમાં તે રામાદિ વસ્તુનો ભ્રમ શું નથી થતો ? જે કહે કે રાત્રિના વખતે સર્વ ધનિદ્રિયો અવાયોધ (જ્ઞાન) ની હાનિ થવાથી પ્રાય: મોહ પામે છે અને તેને લીધે અતક્ષસ્તુમાં તક્ષસ્તુનો—રામાદિ નહિ એવી વસ્તુમાં રામાદિ વસ્તુનો ભ્રમ થાય છે, ત્યારે તો સિદ્ધ થયું કે ધનિદ્રિયોદારા થતું જ્ઞાન હંમેશાં સત્ત્ય હોતું નથી. નિરોગી પુરુષ શાંખ સહેદ છે એમ જેઠને કે છે. પછી તેનેજ જ્યારે કાયકામળી (આંખનો) રોગ થાય છે ત્યારે તે શાંખ બહુ રંગવાળો છે એમ શું તે નથી કહેતો ? પુરુષનું મન જ્યારે સ્વસ્થ હોય છે ત્યારે તે સ્વભંધુઓને એળાંઝે છે પણ તેજ જ્યારે ભદ્રિશાસી ઉંમત્ત થયો હોય છે ત્યારે શું એળાંખી શકે છે ? આ એ દ્વાન્તોમાંના પુરુષોમાં ધનિદ્રિયો તેની તે જ છતાં એટલો વિપર્યાસ (ઉલટો પરિણામ) શાથી થયો ? એ પુરુષોનું કયું જ્ઞાન સાચું પ્રમાણું ? પુરાતન-રોગાદિ થતા પહેલાનું કે આધુનિક-રોગાદિ થયા પછીનું ? આધુનિક નહિ પણ પુરાતન સાચું એમ જે કહે તો ધનિદ્રિયો તેની તેજ છતાં વિશેષતા શાથી થએ ? પૂર્વે મન અવિકારી હતું તે પાછળથી નિકારી થવાથી એટલો લેહ પડ્યો એવો જે ખુલાસો કરે તો એ લેહ શેમાં થયો ? જે એ લેહ માનસિક હોય તો મન દ્રશ્ય નથી તેમ વણોવડે પણ તે નિવેદન કરી શકાતું નથી અને જે દ્રશ્ય નથી તે નાસ્તિકની માન્યતા પ્રમાણે છે જ નહિ. વિકાર તો સાક્ષાત્ થયો છે, તે કેમ થયો ? દ્રશ્ય પહાર્થોમાં જ જે ધનિદ્રિયો મોહ પામે છે તો કયો સત્પુરુષ કહેશો કે, ધનિદ્રિયજ્ઞાન સર્વ સત્ત્ય છે ? હિંયદિપિનિઃરૂપુહ ઉપકારી પુરુષોએ જે ઉપહિશ્યું છે તે જ સત્ત્ય છે. સ્વસ્થચિત્તો

३५४

श्री आत्मानंह प्रकाश।

तत्त्वदृष्टिथी विचार करो के, ज्ञानवंते उपदेशेता *आनंह शोकादि धणा
शण्होने नास्तिक आस्तिक सरभी दीते यथार्थ माने छे.

आ शण्हो जिह्वादिवत शण्हवाणा नथी, स्वर्णीहिनी ऐठे रूपवाणा
नथी, पुण्यादिनी ऐठे सुगंधवाणा नथी, शर्करादिनी ऐठे रसवाणा नथी, अने
पवनादिनी ऐठे रूपर्थवाणा नथी; परंतु तालिवै-जिह्वादि (तालिवै, ओढ जुख
बगेर) स्थानडेथी ओलाय छे, एक क्षेत्रेनिर्दयद्वारा ओमना वर्णी थडी शडाय छे,
ओमनाथी थती येधादिवडे विशेष ओध थाय छे, अने स्वाभ्यास (पोताना
अनुभव) मां थयेता इण उपरथी अनुभान थध शके छे. ए शण्हो स्व वि-
रोधीनो नाश करे छे अने स्वविशेषीनो जन्म थतां वारज चोताना नामनो
शीघ नाश करे छे. स्वकीय (पोताना) उच्चारनी साथे उत्पन्न थता शुणु
विशिष्ट ए शण्होने सर्वे एक सरभी दीते वापरे छे, जे आवा सिद्ध शण्होनो
साक्षात्कार (अनुभव) स्व इन्द्रियोवडे थतो नथी तो अप्रत्यक्षी पुण्य पापादि
वस्तुमां कोनी इन्द्रियोनी प्रवृत्ति थध शके ?

— अगृह्णु।

* आनंह, शोक, व्यगदार, विदा, आगा, कवा, ज्ञान, मन, विनोह, न्याय, अन्याय,
चोरी, नारी, चार वर्ण, चार आश्रम, आचार, सत्कार, वायु, सेवा, मैत्री, धर्म, लाज्य,
जन, महत्व, शाम्ह, अर्थ, उत्थ, लंग, अक्षित, द्रोह, मोह, मह, शक्ति, शिक्षा, परोपकार
गुण, कीडा, क्षमा, आलोच्य, संकेच्य, विकाच्य, लोच्य, राग, रति, हुःअ, सुअ विवेक, ज्ञाति,
प्रिय, अप्रिय, ग्रेम, हिंशा, देश, गाम, पुर, योक्तन वार्धक्य (धउपण), सिद्ध आस्तिक,
नास्तिक, कषाय, मेष (चोरीनो माज), विषय, परामुण, चातुर्य, गांभीर्य, विषाद, क्षय,
चिन्ता, क्लंक, श्रम, गालि, लग्नन, सहेल, संयाम, समाचित, शुद्धि, दीक्षा, परीक्षा,
दम संयम, मालात्म्य, अध्यात्म, डुशील शील, क्षुधा, तृष्णा, भूत्य, महर्त, पर्व,
सुकाल, हुङ्काल, विकराल, आरोच्य, हारित्र, राज्य, अतिराज्य, प्रतीति प्रस्ताव, लानि,
समृति, इद्धि, गुद्धि, प्रसाद, हैन्य व्यसन, अस्त्या, (अहेआध), शोका, प्रभाव, प्रभुता,
अलियोग, नियोग योग, आचरण, तेमज्ज षीज भाव प्रत्ययान्त (भाववाचक
प्रत्ययवाणा) शण्हो.

મનતું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૫ થી શરૂ.

અનુઃ—વિ. મૂ. શાહ.

જે વાસ્તવિક સત્ત્વગુણથી મનને શુદ્ધ રાખવામાં આવે તો આખા શરીરમાં અનાયાસે પ્રાણ સંચાલન થશે, લોજનનો ટીક ટીક પરિપાક થશે અને કોઈ પણ રોગ ઉત્પન્ન નહિ થાય.

સત્ય, ધાર્મિક તથા શુદ્ધ કર્મો તેમજ સત્તસંગથી મનની શુદ્ધિ જરૂર થાય છે. આ રીતે મન શુદ્ધ થાય છે ત્યારે એક જલતનો અપૂર્વ આનંદ પેહા થાય છે.

મન વિદ્યુત છે અને વિચાર એક મહાન શક્તિ છે. મન અનેક તરેહના સંકલ્પો કર્યા કરે છે તેને સંસ્કૃતમાં ‘મનોરથ’ કહે છે, જે ધ્યાનમાં એક મહાન વિદ્ધર્થ છે. વિચારદ્વારા એને રોકવા જોઈએ.

પ્રાણુયામ અથવા તો પ્રાણુ—સંયમથી મનની ગતિનો અવરોધ થાય છે અને ચિંતનમાં ઘટાડો થાય છે, એ મનમાંથી રાજ્ઞસ તથા તામસ હોયો હુર કરે છે.

મનમાં એક સમયે ડેવળ એકજ લાવ રહી શકે છે. પરંતુ એ વિજળીની માર્ગ એટલી બધી તીવ્ર ગતિથી અહિં તહિં જાય છે કે સાધારણ મનુષ્ય એમ સમજે છે કે તે એક સમયમાં અનેક ભાવો અણુણુ કરી શકે છે.

આધ્યાત્મિક સાધના, વિચાર, ધ્યાન, પ્રાણુયામ, જ્ય, શમ તથા દમથી સાધકમાં તદ્દન નવું જ મન ઘડાય છે જેનો સાથે જ નવા લાવ, નવા સ્નાયુ-તંતુ, અને નવા મગજની રચના થાય છે. પછી તે આત્મશલાધા કે અહંમન્યતા તરફ ઝેડાનારા વિચારો જ નહિ કરે. એ તો આખા વિશ્વના કદ્વાણું ચિંતન કરે છે. તે એકતાનો વિચાર કરે છે અને તેને માટે જ કામ કરે છે.

એક નાટક લખવા પહેલાં લેખકના મનમાં તેનું એક સારુ માનસિક ચિંત ઉત્પન્ન થાય છે, પછી તે તેના અસુક ભાગ પાડી હે છે અને જયારે તે નાટક રંગભૂમિ પર ભજવાય છે ત્યારે ભજવનારા તેના ભાગ પ્રમાણે ભજવે છે. ઈશ્વરને નથી ભૂત કે નથી ભવિષ્ય. તેને તો અણું ‘વર્તમાન’ જ છે. તેને નથી ‘નાનુક’ કે નથી ‘હુર’ તેને તો સંઘણું ‘અત્ર’ જ છે. પ્રત્યેક કાળ તેને તો ‘અધુના’ જ છે. સમયક્રમ પ્રમાણે આ વિશાળ વિશ્વનાટકની ઘરનાંથી રંગભૂમિ ઉપર આવે જાય છે. પરમાણું નિરંતર ગતિમાન છે. જુના

પરમાણુ નવા અને છે અને નવા પરમાણુ જીવા અને છે. ખરી રીતે એવી કોઈ વસ્તુ નથી કે જેને જીવિ કહી શકાય. તેમજ એવી કોઈ વસ્તુ નથી કે જેને અદ્વિતીય કહી શકાય. જીવ ચોતાના વ્યક્તિગત મનવડે એ ઘટનાઓનું કમવાર નિરીક્ષણું કરે છે પરંતુ ઈશ્વર અધી ઘટનાઓને એકી સાથે એક નિમિષ માત્રમાં જીવે છે, તે સર્વજ્ઞ (અધું જાણુનાર) તેમજ સર્વવિત (અધું સમજનાર) છે.

જ્યારે મન આદી રહે છે ત્યારે ખરાખ વિચારે તેમાં પ્રવેશ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. ખરાખ વિચારોથી વ્યલિયારનો ઉપકરણ થાય છે. વાસનામય દ્રષ્ટિથી માનસિક વ્યલિયારનું પાપ લાગે છે. યાહ રાખો કે માનસિક કર્મ જ વાસ્તવિક કર્મ છે. મનુષ્યનાં કર્મીનો નિર્ણય તેની મનોવૃત્તિ અનુસાર જ થાય છે. સાંસારિક મનુષ્યો બાદ્ય શારીરિક કર્મી વડે નિર્ણય કરે છે. નિર્ણય કરતી વખતે મનુષ્યની માનસિક પ્રવૃત્તિ ઉપર ધ્યાન આપવાથી ભૂત થવાનો સંભવ નથી. મનને હમેશાં કર્મપરાયણ રાખો, કે જેથી ખરાખ વિચારે એમાં પ્રવેશ કરવા ન જ પાએ. તન્દ્રિત મનમાં સેતાનનો નિવાસ હોય છે. મહાત્મા ગાંધીજી ચોતાનાં મનને હમેશાં કર્મમય રાખે છે. તે ખરેખરા વીર છે. તે એટલે સુધી કે પોતે જ્યારે ચોતાની ઓરદીમાં એકલા હોય છે ત્યારે પણ કંઈક વાંચે છે અથવા લાખે છે અથવા કાંતતા હોય છે. મનની દેખરેખ ફરેક ક્ષણે રખતા રહેણો. તેને કંધપણું કામ આપો. અગ્નિચામાં કામ કરવું, વાસણ સાંક કરવા, પાણી લરવું, વાંચવું, લખવું, ધ્યાન ધરવું, માળા ફેરવવી, ગાવું, વૃદ્ધીની સેવા કરવી, શૈગીયોની માવજત કરવી એવા એવા કામોમાં મન લગાડી હો. નકામી વાતચીતમાં ન પડો, મનને ઉંચા પ્રકારના જીનથી લરેલું રાખો.

જેવા વિચારે તમે સેવતા હો છો તેવાજ તમે અનો છો. તમે ખળવાન થવાનું ચિંતન કરશો તો તમે ખળવાન બનશો. ચોતાની જાતને હુર્ભળ માનશો તો તમે હુર્ભળ થતા જશો. તમારી જાતને મૂર્ખ માનશો તો તમે મૂર્ખ થઈ જશો. અને ઈશ્વર સમજશો તો ઈશ્વર થઈ જશો. પ્રતિપક્ષ લાવનાનો અભ્યાસ કરો. જ્યારે તમને કોધ થવા લાગે ત્યારે મનમાં પ્રેમના ભાવો ભરો, જ્યારે તમને કંઈ વ્યથા થતી હોય ત્યારે તમારા મનને આનન્દ અને ઉત્સાહના ભાવોથી ભરો, જ્યારે તમે માંદા હો ત્યારે તમારા મનમાં આરોગ્ય, બળ, શક્તિ તથા જીવનના ભાવો ભરો. એનો અભ્યાસ કરો. એ અભ્યાસથી તમને અક્ષયનિધિ પ્રાપ્ત થશો.

જે તમે મનની સાથે મળી ગયા હશો, તેની સાથે અલેહ રાખતા હશો તો તમને તેના દોષ નહિ જ જણાય. પણ જે તમે સાક્ષી અથવા મનની ગતિના નિરીક્ષક હશો અને જે તમે સ્વતંત્રપે અંતઃપ્રેક્ષણુનો અભ્યાસ કરતા હશો તો તમે તમારા અનેક હોષો સમજ શકશો, અને તમને એ હોષો ફર કરવાની આવશ્યકતા જણાવા લાગશો. તમારે તમારા સ્વભાવો અહલવા જેઈએ,

મનતું રહુસ્ય.

૨૬૭

એ હોયો નિર્મળ કરવા માટે સાચી સાધના, કરવી જોઈએ; ત્યારે જ તમારું જીવન ઉત્ત્રત થશે.

મન સંસ્કારોના સમૂહ સિવાય બીજું કાંઈ નથી. એ ડેવળ અભ્યાસોનો સમૂહ છે. જે છદ્ધાયો જુદા જુદા વિષયોના સંસર્ગથી ઉત્પત્ત થાય છે તે હૃદ્યાયોના સંકલનનું મન ઘડાયેલ છે. મન એ લાચોનો સમૂહ છે કે જે જુદા જુદા વિષયોથી એકત્રિત બને છે. એ વિચારો, ભાવો તથા અનુભવો હમેશાં અદ્વાયા કરે છે. એટલાક જુના ભાવો અને વિચારો પોતાના નિવાસસ્થાન મન-માંથી પ્રસ્થાન કરે છે અને તેઓનું સ્થાન નવા વિચારો અને ભાવો લે છે.

આ સતત પરિવર્તનથી માનસિક કિયામાં જરાપણ વિક્ષેપ પડતો નથી. માત્ર એટલાક જુના વિચાર, ભાવ તથા અનુભવ ચાલ્યા જાય છે અને બાકી રહેલા વિચારો નવા આવેલા વિચારના સહબાસ તથા સહકારથી કામ કરવા લાગે છે. નવા આવેલા વિચારો જુના વિચારો કરતાં ઘણ્ણા વધારે આર્ક્ષિક હોય છે. અને પ્રકારના વિચારો એકરસ થઈને કામ કરે છે અને એ એકરસતાથી માનસિક સ્થિતિની એકતા બની રહે છે.

મન જ બ્રહ્માત્મક વિષયોમાં મોહ ઉત્પત્ત કરે છે. મન જ બધા કર્મોનું મૂળ છે. એજ આપણા શરીરને હમેશાં કામ કરવા માટે તથા ભોગ ઉપભોગ માટે જુદા જુદા સુખદીયક વિષયોની ગ્રામી માટે પ્રોત્સાહિત કરે છે.

સાચો સન્યાસ મનની ઉપેક્ષામાં રહેલો છે. સંસારના અસ્તિત્વમાં નહિં. અહંકાર તથા બધી કામનાઓને હર કરવી એજ સન્યાસ છે. ત્યારે જ જીવન અમરત્વ પ્રાપ્ત કરે છે અને અહંકાર મુક્ત અવસ્થાનો અપૂર્વ આનંદ લોગવે છે.

મનનો વાસ્તવિક સ્વભાવ વાસનાભય હોય છે. વાસના અને મન એક બીજાના પર્યાય છે. ‘હું’ ની ભાવના જ મનરૂપી વૃક્ષનું બીજ છે. અહંકારના એ બીજમાંથી જે પહેલો અંકુર ઉત્પત્ત થાય છે તે ‘બુદ્ધિ’ છે. એ અંકુર-માંથી નીકળેલી શાખાઓ ‘સંકલ્પ’ નામ ધારણું કરે છે. એટલા માટે એ મન ઝીપી લયાનક વૃક્ષમાંથી હમેશાં સંકલ્પઝીપી શાખાઓ કાપતા જાઓ અને છેવટે મનના વૃક્ષને તદ્દન નષ્ટ કરી દ્યો. શાખાઓનું કાપવું એ ગૌણું કર્મ છે. વૃક્ષને એના મૂળ ‘હું’ ની સાથે ઉપેક્ષા નાંખવું એજ મુખ્ય કર્મ છે. તેથી જે તમે શુદ્ધ કર્મોવડે મનરૂપી વૃક્ષના મૂળ ‘હું’ ની ભાવનાનો નાશ કરી દેશોતો તે ફરી નહિં ઉગે. સમ્યગ્રજ્ઞાનથી ‘હું’ ના યથાર્થ સ્વરૂપનું અન્વેષણ થાય છે. જે મનનો નાશ કરનાર એક અભિરૂપ છે. ‘જ્ઞાનાભિઃ સર્વકર્માણિ ભર્મસાત્કુરતે તથા’

જ્ઞાનાભિ સર્વ કર્મોને ભર્મિભૂત કરી હે છે.

મનની અંદર અનુકરણની મહાન શક્તિ રહેલી છે. એટલા જ માટે

२६८

श्री आत्मानंद प्रकाश.

भगवान् महावीर संबंधी थोड़ी हक्कितो.

श्री महावीर चरित्रमां आवतां मनुष्य, देश, नगर अने
नहींयो वर्णेना विशेष नामो.

(गतां ४४ २७१ था श.)

संग. श्लोक.

३	५७३	जंभूषं उमा.
,,	५७४	तुंगाक आम.
,,	५७६	नन्दिष्टेषु सरि पार्वनाथ भगवानना शिष्य तुंगाक आममां.
,,	५८१	दृपिका आम गुप्तचर आन्तिथी भगवान् पक्षाया
,,	५८३	प्रगल्भा उपरोक्त आममां पार्वनाथ शिष्या तापसणा.
,,	"	विजया. " " "
,,	५८७	विशालीनगरी.
,,	६११	आमकामा.
,,	६१२	भिमेविक यक्षतुं मंहिर आमकाममां.
,,	६१४	शालिरीष आम.
,,	६१५	कटपूतना आणुमन्तरिका (वाणु व्यंतरा) शीतोपसर्ग करनारी उपरोक्त आममां.
,,	६२५	लद्रिकापुरी छहुं चोमासुं.
४	१	भगवत्तेश.
,,	२	आलबिकापुरी सातमुं चोमासुं.
,,	३	कुंडकामा.
,,	११	महेनथाम.
,,	१३	अहुशालथाम.
,,	१५	लोहार्गलपुर.
,,	"	जितशानु (उपरोक्त) गामनो राजा.

आध्यात्मिक साधकने गृहस्थाश्रमीयोना सहवासने निषेध कर्यो छे; केमंड आम करवाची तेनुं मन सांसारिक पुरुषतुं अनुकरणु करवा लाग्ये अने त्यारे तेना अध्यापतननी शङ्खात थर्ह जशो.

तमने मानसिक अहंकार मुश्केल लागतुं होय तोपणु ओछामां ओछुं ज्ञारे डोहियणु वासनानो विकार थाय ल्यारे शरीरनो संयम जड़ ठर्जे. ए हुस्साई शोग मटाडवामां प्रकाश, सात्रिक आहार, उपवास, प्राणुयाम, जपतप, प्रार्थना अने विवेक अत्यंत सहायक बने छे. --चालु.

ભગવાન મહાવીર સંખ્યાથી છોડી હુકીકતો.

૨૬૮

”	૧૬	પુરિમતાલપુર.
”	૨૦	વાશુરાષેધી ભદ્રાભાયો ઉપરોક્ત નગરનાસી ભષિનાથ ભગવાનના ચૈલનો ઉદ્ઘાર કરાવનાર.
”	૨૧	શકેટસુખઉદ્ઘાન, ઉપરોક્ત નગરમાં ઉપરોક્ત ચૈત્યવાળું.
”	૩૬	ઉધ્યુક્ત આમ.
”	૪૬	ગોભૂમિ
”	૫૨	રાજગૃહનગર, આદસું ચોમાસું.
”	૫૪	વજભૂમિ-શુદ્ધભૂમિ-લાટાહિ મ્લેચ્છભૂમિ, નવસું ચોમાસું.
”	૬૭	સિદ્ધાર્થપુર.
”	”	કૂર્માભ.
”	૭૬	ગોઅરાભ ચંપારાજ ગૃહાન્તરે (વૈશિ.કાયનતું જનમસ્થાન)
”	૭૮	ઝટકાભ ઉપરોક્ત આમની પાસેજ ” ”
”	૧૨૫	સિદ્ધાર્થપુર નગર.
”	૧૨૬	આવસ્તી નગરી ગોશાલાએ તેજેલેસ્થા સાધી.
”	૧૩૫	શોણ-કલિંદ-કર્ણિકાર-અચિદ-અજિનેશાન-અર્જુન આ છે શ્રી પાર્વતિનાથભસ્તુના શિષ્ય હતા, દીક્ષા છોડી હાયેલી હતી, તેની પાસે ગોશાલક અષ્ટાંગ નિમિત ભણ્યો.
”	૧૩૮	વૈશાલી નગરી.
”	”	શંખ ઉપરોક્ત નગરીનો રામ-ભો ને પિતુસુહૃદ ગણરાદ્ર.
”	૧૩૯	વાણિજુક આમ
”	”	મંડિકિકા નહી વૈશાલી અને વાણિજકામનીવચ્ચે ભગવાન નાવથી ઉત્થ્યો.
”	૧૪૧	ચિત્ર શંખગણુરાદ્રનો ભાણેજ.
”	૧૪૩	વાણિજુક આમ.
”	૧૪૪	આનંદશ્રાવક, વાણિજુક આમમાં અવધિજાની.
”	૧૪૮	આવસ્તી નગરીમાં દશસું ચોમાસું (ડાઢક ઉદ્ઘાન તે નગરીમાં છે)
”	૧૪૯	સાનુથિક આમ.
”	૧૫૫	આનંદગૃહી ઉપરોક્ત આમમાં ભો ને પારણું કરાવનાર.
”	૧૫૬	બંડુલા દાસી ઉપરોક્ત ધરની દાસી પારણું કરાવનાર.
”	૧૬૦	હઠભૂમિ મ્લેચ્છ લેડોની.
”	૧૬૨	પેદાલ આમ તેની પાસે પેદાલારામમાં પાલાસ ચૈત્યમાં સંગમક દેવતો ઉપસર્ગ.
”	૨૮૪	વાલુકા આમ.
”	૩૧૬	ગોડુલ, તેમાં વત્સપાલ સ્થવિરાએ ભો ને પારણું કરાયું.
”	૩૨૨	પુરી આદાંલિકા.
”	૩૨૭	શોતવી.
”	૩૨૮	આવસ્તી નગરી ૨૫૬ પૂજા

„	३३८	कौशांघी नगरी	सूर्यचंद्रागमन.
„	३४०	वाराण्युश्री नगरी.	
„	३४१	.....राजगृहनगर.	
„	३४२	भिथिला नगरी	जनकराज.
„	३४३	.....विशाली नगरी.	समरोद्धानमां ११ मुं चोमासुं.
„	३४५	जिनहत आवड कुरुष्ट्रेष्ठी	विशाली नगरीमां.
„	३५६	अलिनवक्षेष्ठी	„ भ० ने पारण्युं करावनार.
„	३७२	सुंसमारपुर.	अशोकभौद्याने „ अशोकवृक्षे चमरेंद्रत्पात.
„	३७४	विलेल आम.	विघ्नाचलना मूलमां चमरेंद्रना पूर्वलवतुं गाम.
„	४६७	लोगपुर नगर.	
„	४६८	माहेन्द्र क्षत्रिय.	उपरोक्त नगरमां. भ० ने उपसर्गं करनार.
„	४७१	नन्दिग्राम.	
„	„	नन्दि उपरोक्त आममां	भ० ने पितृसुहृद.
„	४७२	मेंढकग्राम.	जोपालेपसर्ग.
„	४७४	कौशांघीनगरी.	
„	४७४	शतानीक राज	कौशांघी नगरीनो.
„	४७५	येटक राज	निशालीनो राज. शतानीकनो अशुर.
„	„	मृगावती आविका.	शतानीकनी स्त्री येटकनी मुत्री.
„	४७६	सुग्रेतमंत्री.	कौशांघीमां शतानीकनो मंत्री.
„	„	नन्दा आविका,	उपरोक्त मंत्रीनी स्त्री. मृगावतीनी सभी.
„	४७७	धनावहेष्ठी.	कौशांघीमां चंद्रनभालानो पालक पिता.
„	„	मूला	उपरोक्त अर्थीनी स्त्री.
„	५१६	चंपानगरी.	
„	५१७	दधिवाहन	ते नगरीनो राज.
„	५१८	धरिणी	ते राजनी स्त्री.
„	„	वसुमती	तेनी मुत्री (चंद्रनभाला)
„	६०१	सुमंगलग्राम.	
„	६०२	सत्क्षेत्रग्राम.	
„	६०३	पालकग्राम	लायलाख्य वाणियानो उपसर्ग.
„	६०४	चंपानगरी.	
„	६०६	स्वातिहतविप्रनी	अजिहोत्रशालामां चंपानगरीमां १२ मुं चोमासुं.
„	६१४	जूंबकग्राम	शकेंद्रेनाथ विधि हेषाडी.
„	६१६	मेंढकग्राम.	
„	६१८	पण्मानी आम.	कुरुक्षुलकोपसर्ग.
„	६२६	(मध्यमा)	अपापानगरी.
„	६२७	सिद्धार्थ विष्णु	ते नगरीमां. भ० ने पारण्युं करावनार.

લગવાન મહાવીર સંબંધી થાંડી હક્કોક્તો.

૩૦૧

સર્ગ.	૬૨૮	અરકવૈદ શ્રોક.	તેનો ભિત્ર તેજ નગરીમાં ઝાલકફર્છિ.
	૬૪૮	મદાબૈરવોવાન અપાપાનગરીમાં કીલકકર્ષણ સ્થાન.	
	૬૫૮	જૃંભક આમ.	
	,	કાળુપાલિકા નદી તે ગામની પાસે નદી.	
૫	૧	સ્થામાકનામાગૃહી તે નદીને કાંડે ઉપરોક્ત આમમાં.	
	૨	અચ્યુકત ચેત્ય તે ગામમાં તે નદીને કાંડે.	
	૨૮	અપાપા નગરી.	
	૨૯	મદાસેનવન અપાપા નગરીમાં.	
	૪૮	વસુભૂતિ વિષ જૌતમગોત્ર જોખરામમાં.	
	૫૦	પૂથિની તેની ર્ખી.	
	"	ધન્દ્રભૂતિ તે ઘનનેના પુત્રો.	
	"	અગિનભૂતિ "	
	"	વાયુભૂતિ "	
	૫૧	કોણાકામ.	
	"	ધનુભૂતિ વિષ પિતા વાર્ણીમાતા વ્યક્ત પુત્ર } ઉપરોક્ત	
	"	ધભિમલ વિષ પિતા લદ્દિલામાતા સુખમાંપુત્ર } આમમાં.	
	૫૨	મૌર્ય આમ	
	"	ધનહેવ વિષ } તે ગામમાં ઘને માસીઆઈ લાઈ.	
	"	મૌર્ય વિષ }	
	૫૩	વિજયહેવા ધનહેવની ખલી. તેમનો પુત્ર મંડક.	
	૫૪	મૌર્ય અને વિજયહેવનો પુત્ર મૌર્ય-પુત્ર.	
	૫૬	વિમલાપુરી (ભિથિલાપુરી-પાઠાન્તર)	
૫	૫૬	હેવવિષ પિતા જ્યયન્તી માતા અકંપિત પુત્ર ઉપરોક્ત નગરીમાં.	
	૫૭	કોણાયાપુરી વસુવિષ પિતા નન્દા માતા અચ્યલભ્રાતાપુત્ર.	
	૫૮	વત્સહેશો તુંગિકાયામે દાચવિષ અને કરુણાનો પુત્ર મેતાર્ય નામના ગણુધર.	
	૫૯	અલવિષ પિતા અતિલદ્રા માતા પ્રભાસ પુત્ર રાજગૃહમાં.	
	૬૧	સોમિલવિષ અપાપાનગરીમાં યરાકરાનનાર.	
૬	૧	કુશાયપુરનગર (રાજગૃહથી એક ગાડી ફૂર.)	
	"	પ્રસેનજિત્ર રાજ તે નગરનો રાજ એણિયુકનો પિતા.	
	૪૫	ધારિણી તેની રાણી.	
	"	શ્રેણ્યુક તે ઘનેનો પુત્ર.	
	૪૬	નાગસારથી ઉપરોક્ત રાજનો સારથી તેજ નગરમાં.	
	૪૮	સુલસા નાગસારથીની ર્ખી.	
	૧૨૦	વેણૂતટપુર.	
	૧૨૧	ભદ્રશ્રેધી તે નગરનો શેડ અલયકુમારનો માતામહ.	

૬૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

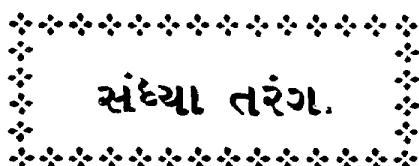
,, ૧૨૬	નના તે શેહની પુત્રી અભયકુમારની માતા.
,, ૧૪૩	અભયકુમાર શ્રેણિકનો પુત્ર.
,, ૧૮૨	સુસેના શ્રેણિકની બેન અભયકુમારની સાસુ તથા ફોલ્ડ.
,, ૧૮૭	પ્રભાવતી ૧ પ્રભાવતી ૨ મૃગાવતી ૩ શિવા ૪ જયેષ્ઠા ૫ સુન્યેષ્ઠા ૬ ચિદ્ધાણ્યા ૭ આ સાતે વિશાળીના ચેટક રાજની પુત્રીઓ છે.
૬ ૧૬૦	વીતભયનગરના રાજ ઉદાયનને પ્રભાવતી આપ્યી.
,, ૧૬૦	ચંપાનગરીના રાજ દધિવાહનને પ્રભાવતી આપ્યી.
, ૧૬૧	કૌશાંખીના રાજ શતાનીકને મૃગાવતી આપ્યી.
,, "	ઉજ્જ્વલિનીના રાજ ચંડપ્રદોતને શિવા આપ્યા.
,, ૧૬૨	ક્ષત્રિયકુંડ આમના રાજ નંદિવર્ધનને જયેષ્ઠા આપ્યા, સુન્યેષ્ઠાએ દીક્ષા લીધી અને ચિદ્ધાણ્યાને શ્રેણિક પરણ્યો.
,, ૩૦૬	અશોકચંદ્ર (હૂણિક) શ્રેણિકપુત્ર.
,, ૩૧૦	લખ } શ્રેણિક અને વિલખ } ચિદ્ધાણ્યાના પુત્રો.
,, "	પ્રભાવતી રાજપુત્રી હૂણિકની સ્વી.
,, ૩૧૫	ધારિણી શ્રેણિકની સ્વી.
,, ૩૧૦	ચિદ્ધાણ્યા.
,, ૩૧૬	મેધકુમાર. શ્રેણિક અને ધારિણીનો પુત્ર.
,, ૩૨૦	નન્દપેણ શ્રેણિકનો પુત્ર.
,, ૩૩૭	સેચનક લરિત. શ્રેણિક રાજનો.
,, ૩૬૧	કાલ વિગેર શ્રેણિકના પુત્રો.
,, ૩૬૨	રાજગૃહનગર.
,, ૩૬૩	ગુણુશિલચૈત્ય રાજગૃહનગરીમાં ભગવાન સમોસર્યા. મેધકુમાર-નંદિ-પેણ દીક્ષા.
૭ ૧૦	રાજગૃહ નગરમાં ફરી ભગવાન સમોસર્યા.
,, ૧૨૭	ફરી લ. સમો.
,, ૧૭૭	આર્ડકટેશ સમુદ્ર મધ્યે.
,, "	આર્ડકનગર.
,, ૧૭૮	આર્ડક રાજ અને આર્ડક રાણી એજ નગરમાં.
૭ ૧૭૯	આર્ડકુમાર આર્ડકરાજનો પુત્ર.
,, ૨૬૧	વસન્તપુર નગર.
,, ૨૬૩	દેવદત્ત તે નગરનો શેહ આર્ડકુમારનો સાસરે.
,, "	ધનવતી તેની સ્વી. ,,, ની સાસુ.
,, ૨૬૪	શ્રીમતી તેની પુત્રી ,,, ની સ્વી.
,, ૩૩૦	લરિત તાપસાશ્રમ. રાજગૃહીની પાસે.
,, ૩૫૬	રાજગૃહીમાં ભગવાન ફરી સમોસર્યા.
૮ ૧	ખાલિણુંડ આમભાં ભગવાન સમોસર્યા દેવાનંદ્ધાલદત દીક્ષા.

संध्या तरंग।

३३

„	२	अहुशालालियोद्यान आलखुकुंभम्।
„	२६	क्षत्रियकुँड आभमां लगवान समेसर्थां—ज्ञमालिप्रियदर्शना दीक्षा।
„	७५	परिचंपायां पूर्णुभद्रेवते। „
„	८८	ठंडुलाल (कुंभार) परमआवक आवस्ति नगरीमां।
„	१६७	उदयन— शतानीक मृगावतीनो भुव ठौशांभीनो राजा।
„	१८४	छौशांभी नगरीमां लगवान् समेसर्था॒ मृगावती दीक्षा।
„	२३६	जितशतु वाणिजक गामनो राजा।
„	२३७	आनन्दगृही वणिजक गाममां।
„	२३८	शिवनन्दा तेनी खी।
„	२४०	डाक्षाकाश्योपपतन वाणिजक आभथी उत्तर ग्राम्यानुदिशि।
„	२४१	वणिजकाम पूतिपलाश वनमां लगवान समेसर्था॒।
„	२६६	जितशतु चंपानगरीनो राजा।
„	२६७	कामटेव गृहपति चंपानगरीमां
„	२६८	लदा तेनी खा।

(चालु)

दरिगीत,

(१)

सहज विचारणा
अने
सामान्य अक्ष
सरल-उत्तर।

गत समयनौ करवौ भीमांसा सार सत्य शुं भेणूयो ?
योऽवन शुमांसु ? अगर सार्थक समय ते तें डेणूयो ?
आशा अने तृष्णा तष्णी पीपासमां रज्ञौ रह्यो !
वणी राग द्वेष ने भोड़नौ जंलुरमां ज़कड़ौ पख्यो !

(२)

आ हृदय वारिधि विषे कल्पना उप क्लोलनी,
विध विधताथी स्थिरता भननी न क्षणुकर थालती;
ज्ञवन निरशामां नहीं प्रेरक अने उत्साही को !
चोपास तिभिर छगाथलुं उद्घोत कर नहीं व्यक्ति को !

૩૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૩)

જે હિંદુ મનહર શૌર્ય સંયુત શરોર આ પલટી ગણું,
શક્તિ વિહુણી ચાદ શ્વાસે અભિત ગાત્ર ગળી ગણું;
સમતોલ માનસ ના રહ્યું માનો ખરેખર માનવી,
“સાઠે કહે નાઈ” એ ન્યાયે બુદ્ધિ ઘર્તી જાણવી;

(૪)

“આ દશ્ય થોળા વાળનું સંદ્યા જીવનની સૂચયે ”,
પરલોક પંથ પ્રયાણુની આગાહી અન્તર મૂલ્યે !
વ્યક્તિ વિશે વિષમતા બહલાય છે તે કારણે,
સેવાંગે નહોં દૃષ્ટાન્ત શાણું ! બહેણતાએ એ ગણું.

અને સ્થળે આમ
ન હોય.

(૫)

અતિ અભાસૂરણ વ્યક્તિ કો ! કો ! મૂર્તિમાન વિખુદ્ધાએ,
વાચા પ્રમાણે વર્તના સમ-શીલ-સત્ય વિશુદ્ધાએ;
“સાચું એ મારું” સૂત્ર જેણું કહાથી કહી નાં કરે,
“વાત્સલ્યતા પ્રાણું પરત્યે પ્રેમી મોહન મન હુરે”.

આવું પણ હોય છે

(૬)

ગાઈ ખહાત રહી થાડી હવે સાઙ્કેદ્ય જીવન કાજ તું,
અશાન્ત એહિ સંસારમાં શાન્તિ અરણું અલકાવતું !
બસુરો રહે રણકાર જ્યાં મતલેહ સેને સંસ્કે,
ત્યાં તાલઅધ ને ઔક્યતાનો ધ્વનિ મનહર કર હવે,

મારે હવે.

(૭)

સજ્જન કથે સન્માર્ગ સાચો પ્રેમ પૂરણું ભાવથી,
અધિકાર કેરી યોગ્યતા સંગ્રામ્ય કર સહભાવથી;
“કુદરત કૃતિ પહીચાનવા સત્સંગ કરે આનંદથી ”,
“છેદ્વો પ્રહર સાર્થક ઝને ભતિ યોગ્ય ગતિ અન્તે કથી ”.

પરિણામ.

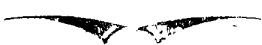
(વેતચંદ ધનજી.)

હિંદુ સમાજના જ અંગભૂત જૈનો છે.

304

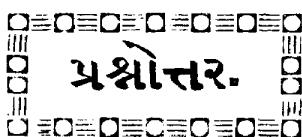
હિંદુ સમાજના જ અંગભૂતો જૈનો છે.

મોંબાસા (આર્કિડા) ના કેટલાક હિંદુ લાધાએ જૈનોને હિંદુ તરીકે ગણવાની ના પાડવાથી જૈનો હિંદુ સમાજના જ અંગભૂતો છે કે તે હિંદુ સમાજથી તદ્દન સ્વતંત્ર છે એ પ્રશ્ન હાલમાં ઉપરિથિત થયો છે. જૈનોના આચાર, વ્યવહાર, નીતિ, ધર્મ, રહેણી કરણી અને બીજી બધી બાબતોમાં હિંદુ ડેમ અને જૈનો વચ્ચે કોઈપણ મહત્વનો લેદ જ નથી છતાં કેટલાક વખતથી સરકાર તરફથી થતાં વર્સ્ટીપ્રિન્ટમાં જૈનોની સંખ્યા કેટલી છે તે જાણવાના આશાયથી જુહું આતું રખાવતાં ડેટલાકેના હિલમાં જૈનોને હિંદુ તરીકે ગણવા કે એમ તેવી શંકા (ઉપરોક્ત આશાય સમજયા વગર) રખવામાં આવે છે. આવી સંકુચિત મનોદૃષ્ટાના બોગ મોંબાસાના હિંદુઓ થઈ પડ્યા છે એમ મોંબાસાની જૈન સમિતિ અને ડેન્ઝરન્સના સેકેટરી સાહેયોએ મોંબાસાની જૈન સમિતિને સ્પષ્ટ શબ્દોમાં જણ્ણાંયું છે કે આજસુધીનું જૈન સમાજનું વલણ હિંદુ સમાજ સાથે મૈત્રીલાવ અને એકમેકતાવાળું જ રહ્યું છે. અને તેની આગ્રી માટે ડેન્ઝરન્સે પોતાના બારમા અધિવેશનમાં એક ઠરાવ પસાર કરી જૈનો હિંદુ સમાજના અંગભૂતો હોનાનું જુદ્દી રીતે જહેર કર્યું છે. કેથી જૈનો હિંદુ સમાજના અંગભૂતો જ છે, બીજી રીતે કોઈએ નહિં ગણવા એમ સાંકે જણાવવામાં આવેલ છતાં જૈનો અને હિંદુઓને લડાવી મારવાની ખુરી નેમથી ડોઇએ આ ઘટપટ ચલાવી હોય એમ જૈન સમાજ માને છે. માટે કોઈએ તેવી ભ્રમણ્ણામાં જ પડતાં જૈન સમાજ એ હિંદુ સમાજથી અલિન્ન અને અંગભૂત છે એમજ ભારતવર્ષીય આપી જૈન સમાજ માને છે અને ડોઇ બીજું ડેમ જુહું મનાવા માંગતી હોય તો તે ન માનવા અમો આસ લાવામણું કરીયે છીએ. આટલા ઉપરથી મોંબાસાના જે હિંદુભાઈઓએ આ ગંસીર પ્રશ્ન ઉપાડ્યો છે તેથી તેમના મનનું આટલેથી સમાધાન થશે. આ મહત્વના પ્રશ્નના અંગે જૈન ડેન્ઝરન્સના સેકેટરી સાહેયોએ સમગ્રોચિત લાગણીપૂર્વક ઉત્સાહથી જે વસ્તુ સ્વરૂપ પ્રગટ કર્યું છે તેથી તે ધન્યવાહને પાત્ર છે.

३०६

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાસદ ગામથી શાહ ત્રિલુલનનાસ ગંગાનાસે આ સભાને
પુછેલા પ્રશ્નો તેના ઉત્તર સાથે તેમની સૂચનાનુસાર આ માસિ-
કમાં નીચે પ્રમાણે પ્રગટ કરવામાં આવે છે. (કમીટી)

પ્રશ્ન—કેરી બારે માસ આવે છે, તેં આપ્ણી નક્ષત્ર પદ્ધી બીજી રૂપુની કેરી (મદ્રાસી ટાઈ કેરી) ખાઈ શકાય કે કેમ?

ઉત્તર—આપ્ણી નક્ષત્ર પદ્ધી થતી કેરી ને દેશમાં થતી હોય ત્યાં ખાઈ શકાય, પરંતુ
આ નક્ષત્ર પહેલાં થતી કેરીને અદેશમાં થતી હોય ત્યાં ખાઈ ન શકાય, કારણ
કે ત્યાં આપ્ણી નક્ષત્ર મેસતાં વાતાવરણ એવું બને છે કે તેમાં શ્રવની ઉત્પત્તિ
થઈ જાય છે.

પ્રશ્ન—૨ દેરાસર સાંકડું હોય ને બહલવાના કપડાં દેરાસરળમાં રહેતાં હોય તો તે કપડાં
દેરાસરળમાં બહલાવી શકાય કે કેમ?

ઉત્તર—દેરાસર સાંકડું હોય તો પણ તેના ગર્ભદ્વાર કે મંડપમાં બહલવાનાં કપડાં પ્રભુની
દષ્ટિ આગળ બહલી ન શકાય.

પ્રશ્ન—૩ દેરાસરળના લંડારમાંથી કાઢેલા ચોખા ચારણાવડે ચાળાને આપતાં તેમજ દેરાસરમાં
તોળતાં અતિચાર લાગે કે કેમ?

ઉત્તર—દેરાસરળના ગર્ભદ્વાર કે મંડપ સિવાયના બીજા લાગમાં ચોખા ચાળે કે તોળે
તેમાં બાધ નથી.

પ્રશ્ન—૪ દેરાસરમાં ચૈત્યવંદન કરતી વખતે કરેલો ચોખાનો સાથીએ ચૈત્યવંદન કરી
રહ્યા પદ્ધી કરનાર ધણી લાગે તો કાંઈ હોષ લાગે?

ઉત્તર—ચૈત્યવંદન કરી રહ્યા પદ્ધી સાથીએ શામાટે ચૈત્યવંદન કરનાર ધણીએ લાંગવો
નોટાએ? બાકી સ્વાભાવિક તેમ બને તો પદ્ધી હોષ નથી.

પ્રશ્ન—૫ દેરાસરમાં મુકેલ ઇળ-ખદામ પાઠી કિંમત આપીને લઈ શકાય કે કેમ? અને
લે તો હોષ લાગે કે કેમ?

ઉત્તર—દેરાસરળમાં મુકેલ ઇળ કિંમત આપીને પણ આવકે ખરીદ કરાય નહિં. ખરીદ
કરે તો હોષ લાગે.

૧ નૈન ગૂર્જર કવિએ લાગ ર લેટ મળેલ છે. સમાલોચના હવે પદ્ધતિ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૩૦૭

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ સિન્હર પ્રકાર—પ્રયોગક ભાવજ દામજ શાઢ. ધાર્મિક શિક્ષક પી. પી. કેન દાધરકેલ મુખ્ય. નૈતિક વિષય ઉપર ઉપહેશ આપતા સે શ્વેણના સંબંધવાળા આ લદુ ગ્રંથની આ ત્રીજ આવૃત્તિ તેજ તેની ઉપયોગીતા બતાવે છે. ભાપાંતર ગોજક અંદુએ સરહતાથી કર્યું છે. જન સમાજને ઉપયોગી બનાવેલ છે. પ્રકાશક જેરી માણુલાલ સુરજમલની કું. નં. ૧૨ ધનજ સ્ટ્રીટ—મુખ્ય.

૨ વિચાર સંસ્કૃતિ—દેખકન્યાય વિશારહ ન્યાય તીર્થ શ્રીન્યાયવિજયજ મહારાજ. જુહાજુદી બાર વિષયો ઉપર જમાનાને અનુસગતી શૈલીથી વિદ્વત્તા પૂર્ણ દેખોને આ શુક્રમાં સંબંધ કરેલો છે. દેખોમાં શાસ્ત્રીય પ્રમાણો સાથે મુનિશ્રીનો અનુભવ દરેક દેખોમાં દર્શિમાં આવે છે. લાલના જમાનાને આવા દેખોની જરૂરીયાત છે. મનતપૂર્વક વાચવા જેવા અધા દેખો છે. મુનિરાજશ્રીને વિનંતિ કરીયે છીએ કે આ જાતની પ્રવૃત્તિ વિશેષ કરે.

૩ અનેકાન્ત વિભૂતિ—દ્વારિંશિકા—ન્યાય વિશારહ ન્યાયતીર્થ મુનિરાજ શ્રી ન્યાય-વિજયજ મહારાજની સ્વફૃતિનું સંસ્કૃત મૂળ અને ભાપાનુવાદ છે. અતીશ શ્વેણના આ લદુ ગ્રંથમાં જે વીશ વિષયનો સમાવેશ કર્યો છે તે જ મહારાજશ્રીની વિદ્વત્તા, સંસ્કૃત ભાષા અને શાસ્ત્રીય ઉંચા પ્રકારનું જ્ઞાન અનુભવ છે. કેન દર્શન જે સ્થાદાદ દર્શન કહેવાય છે, નેથી અનેકાન્તતનું સ્વરૂપ સંહિતમાં આ લદુ શુક્રમાં જરૂરીખેલ હોવાથી અનેકાન્ત વિભૂતિ શુક્રનું નામ સાર્થક થયેલ છે. આ દ્વારિંશિકા લદુશુક્ર શાંત ચિત્તે ખાન કરવા જેવી છે પ્રકાશક શ્રી કેન ચુબક સંધ ધડીયાળી પોળ. વડોહરા.

૪ શ્રીવાંચન સાર સંબંધ—જ્યાતી પ્રસિદ્ધ કરતાર શેડ ઇકીરચંહ ઐમચંહ સુરત. કિંમત પઠન, પાહન અને મનન. પેતાને મળેલ સુકુતની લક્ષ્યમાનો લાલ આવા ઉપયોગી વિષયવિષયો ગ્રંથ પેતાને અર્ચ્ય જ્યાતી વગર કિંમતે કેનઅંદુએ લાલ લે તેવા શુલ્ષ છરાતાથી જ્યાતી પ્રકટ કરતાર શેડ ઇકીરચંહલાઙુને ધન્યવાદ ધરે છે. સાથે પેતાના ઉપકારી ગુરુ શાંતમૂર્તિ પ્રવર્તિકા મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજ મહારાજના ગુરુજ્ઞાનુવાદ કરતાં તેઓથીની જ્યાતી આ ગ્રંથમાં આપી ગુરુભક્તિ પણ પ્રકટ કરતાર અંદુએ જાળ્યાંતી

३०८

શ્રી આત્માનંહ પ્રકારા.

છે. આ અંથની આ ભીજુ આવૃત્તિમાં પ્રથમ કરતાં વણો જ વધારો વિપરોનો કરોં
 છે. ઉપરોગી ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સનજાળો વધારે હાખલ કરવા સાથે ડેટલીક જાળવા
 ગોળ્ય ધર્મ આખતોનો સંચલ કુલ ૧૨૭) તો આ બુકમાં કરોં છે તે જાણવા લાયક
 સંચલ છે. નાનારાધનતું આ કાર્ય ઇકીદચંહલાધનું અશંસનીય હોછ અન્યને આતુ-
 કરણીય છે. મળવાનું રથળ પ્રકટ કરતીને ત્યાં—પણચૌદા કષુતરખાના સુરત.

૫ માતા તથા ખાળકેના ભલા માટે ખાળહિત પત્રિકા—વિદ્ધાન ડેકટરોઝે તૈયાર
 કરેવા ચોપાનીયાનો હુંડો સાર. પ્રકટકતાં-જૈન સેનેટરી એસોસીએશનની આરોગ્ય
 પ્રચાર—કમીટી મુંબઈ. આ આરોગ્ય પ્રચારક કમીટી જૈન ડોમ માટે તંહુરસ્તીને વગતા
 રવાલોનો અભ્યાસ—અનુભવ કરી તે માટે અશંસનીય પ્રયત્ન કરે છે. વ્યવદારમાં પ્રથમ
 સુખ સારી તંહુરસ્તી ગણ્યાય છે. અને તેમ હોય તોજ ધર્મ અને વ્યવદાર અને સુખે
 સાધી શકાય છે. માટે ડોઈ પણ ડોમ માટે તેની પ્રણ નાણી ન રહે, ભરણ પ્રમાણ
 કુદરતી રીતે (ઓષ્ણ) આવે તેને માટેના પ્રયત્નો કરવા તે ડોમની, ધર્મની સમાજની
 આધ્યાત્મિક માટે પ્રથમ પગદું છે. આ કમીટી તે માટે પ્રચારકાર્ય સાર્થક કરે છે આ લઘુ
 બુકમાં મનુષ્યની પ્રથમાનર્થા ખાળપણું તેના હિત માટેના પ્રયત્નો, પ્રથમ ગર્ભાવનથથી
 માંહીને જન્મ થયા પણી ખાળકેને જે જે વ્યાપિઓ થાય છે તેના કારણો, ન થવાના
 અને થયા પણી તેના ઉપચારો કરવા, તેને આપવામાં આવતા દુધના ચુણુ દોષો, રોગની
 માવજતો કરવા વૈદક શાસ્ત્રના નિયમો પ્રમાણે અનુભવપૂર્ણ આપેલા છે આ લઘુ બુક
 છતાં તે માણેનાં આળદિતના વિષયો જાણવા જેવા છે. આ બુકમાં લખવા પ્રમાણે
 સમજ માવજત કરવામાં આવે તો ખાળકો સારી તંહુરસ્તી ભોગવી શકે તે નિર્વિવાહ
 છે. તેની કમીટીના આ પ્રયત્ન માટે ધ્યયવાહ આપતાં “ભીજુ આવી પત્રિકાઓ પ્રકટ
 કરવા અને તેમાં જૈન સમાજે આર્થિક સલાહ આપવા નિવેદન કરીએ છીએ.

આજના અંકો વંદરો.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

તરફથી

પ્રકટ થયેલ અંથોનું

(જેમાં સંસ્કૃત, માગધી, ગુજરાતી ભાષાના તથા જૈન
ઐતિહાસિક વિગેર છે.)

સુચીંપુત્ર.

આત્મ સંવત ૩૩

વીર સંવત ૨૪૫૫

વીડેમ અંવન ૧૯૮૫

અને ૧૯૮૬

— • —

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

(संस्कृत भागधी अने भूण टीकाना अंथो.)

+१ श्री समवसरणु रत्वः ...	०-१-०	२५ चेतोहतम्	०-४-०
+२ क्षुब्धक भवाविति प्रकरणुम् ...	०-१-०	+२६ श्री : पञ्चपञ्चा पर्वाण्डानिष्ठान्	
+३ श्री लोकगाविदानिंशिका ...	०-२-०	व्याख्यानम्	०-५-०
+४ श्री योनिस्तवः	०-१-०	+२७ चंपकमाला कथा	०-५-०
+५ श्री कालसमतिक्षिप्तान प्रकरणुम् ०-१-६		+२८ सम्यद्वत् कौमुदी	०-१२-०
+६ देव स्थिति रत्वः	०-१-०	+२९ आद्व युजुविवरणुम् ...	१-०-०
+७ श्री सिद्धदिका	०-१-०	+३० धम रत्न प्रकरणुम्	०-१२-०
+८ श्री कायस्थिति स्तोत्राभिवान प्रकरणुम्	०-२-०	+३१ श्री कृष्णसुनम् सुप्रेरिष्ठिका ...	०-०-०
+९ श्री भावप्रकरणुम्	०-२-०	+३२ उत्तराध्ययनमूल	५-०-०
+१० नवतत्वलाभ्य	०-१२-०	+३३ उभदेश समतिका	०-१३-०
+११ विचार पंचाशिका	०-२-०	+३४ कुमारपाण प्रमन्ध	१-०-०
+१२ वृष्ण षट्टिनिंशिका	०-२-०	+३५ श्री आचारीराधेश	०-३-०
+१३ परमाणु अनुष्ठ षट्टिनिंशिका— पुहगब षट्टिनिंशिका-निगोद ५८ निरिक्षा	०-३-०	+३६ श्री रोदिष्य-अशोकवंश कथा	०-२-०
+१४ सावद्युक्तं अवलक्षतज्जग प्रकरणुम्	०-२-०	+३७ गुड शुणु पद्र विंशत षट्टिनिंशिका कुलकम्	०-१०-०
+१५ देव वन्दन-युज्य-हन-प्रत्याघ्यान आध्यत्रयम्	०-५-०	+३८ श्री ग्रानासार सत्रम्	१-४-०
१६ सिद्ध पंचाशिका	०-२-०	३९ समयसार प्रकरणुम् ...	०-१०-०
१७ अन्नाय उच्च्युक्तिकुलकम् ...	०-२-०	+४० शुद्धत सागर...	०-१२-०
१८ विचार समतिका	०-३-०	+४१ धग्निमत्र कथा...	०-२-०
१९ अद्य वहुतवग्भितं श्री महानीर रत्वनम्	०-२-०	४२ प्रतिमा शतकम्	०-८-०
२० पंचसत्रम्	०-६-०	+४३ धन्य कथानकम्	०-२-०
२१ श्री जग्मूरस्वामि चरितम् ...	०-४-०	+४४ चतुर्विंशति जिनस्तुति संग्रह	०-५-०
२२ श्री रत्नपाल नृपत्यानकम् ...	०-५-०	+४५ गौडिष्य-उच्चानकम्... ...	०-२-०
२३ भूकृत रत्नावली	०-४-०	+४६ शवुक्षेन समाप्त प्रकरणुम् ...	१-०-०
२४ भेदहृत समस्या लेखः ...	०-४-०	+४७ भृहत्संग्रहाली	२-८-०
		+४८ आद्व विधि	२-८-०
		+४९ ५१ दर्शन समुच्चयः ...	३-०-०
		+५० पञ्च संग्रह	३-८-०
		+५१ शुद्धत संश्लीलनम्	०-८-०
		+५२ सरीकाश्चत्वारःप्राचीनाः कर्मचन्था २-८-०	

+ आ नीशानीवाणा पुस्तके सीलके नथी।

६

+५३ सम्मोहन समति: ०-१०-०	६७ धर्म परीक्षा १-०-०
+५४ उन्नतमात्रा कथा १-८-०	६८ समतिशत स्थान प्रकरणम् ... १-२-०
५५ सामाचारी प्रकरण आराधक वि. राधक्यतुम् गी प्रकरणम् ... १-०-८-०	६९ चेहरा वंश्य महालासं ... १-१२-०
५६ कृष्ण वल्लभ नाटकम् ... ०-४-०	७० प्रक्ष पद्धतिनामा अन्थः ... ०-२-०
+५७ इमारपाण चरित्र महाकाव्यम् ०-८-०	७१ श्री कृष्णनम् किरणवली ... ०-०-०
५८ महालासं चरित्र १-०-०	७२ योगदर्शन तथा योगविद्याः १-८-०
५९ क्षेत्री अनानन्दम् ०-६-०	७३ मंडव प्रकरण ०-४-०
६० प्रख्य रोहिण्यम् ०-५-०	७४ देवेन्द्र नरकेन्द्र प्रकरणम् ... ०-१२-०
६१ धर्माक्षयम् ०-४-०	७५ यन्दपीरणम्-धनधर्म-सिद्ध-
६२ पर्यन्तिर्न्योग रापतोपांग तुतीय पद संअद्धरी प्रकरण ... ०-६-०	दत्तकपित्र-युमुख रुपाविभिन्न चतुष्क-कथा चतुष्यम् ... ०-११-०
६३ रप्त्युपेष्ठरी कहा ०-६-०	७६ नैन भेदहृतम् २-०-०
६४ सिद्ध आनुतं सरीकम् ... ०-१०-०	७७ आवक्षम विधि प्रकरण ... ०-८-०
६५ दानप्रदीप २-०-०	७८ युद्धतत्त्व विनिश्चयः ३-०-०
६६ वाधडेत्त्व त्रिलंगी प्रकरण ०-१०-०	७९ चतुविंशति "गौदस्तुति" ... ०-४-०
	वसुदेव हांडी भाग १ ले... ७५४ छ.

(वगर नं॑४२ना)

१ सुसद चरित्र ०-२-०	+७ साहु आवस्यक कियाना सत्रो भेट.
+२ ज८५ मंजरी ०-२-०	८ नयोपहेय १-०-०
+३ सुदशना चरित्र (प्रथमभाग) ०-६-०	९ श्रीपाण चरित्र ०-४-०
४ अनुनरोदवार्ता भूत्र ०-३-०	१० गांगेय लंग प्रकरण ०-४-०
५ नया दमपांती भूग ... ... भेट.	११ भूगांक चरित्र ०-४-०
६ नैन वृत्त किया विधि. ... भेट.	

प्रवर्त्तक श्री कांतिविजयल जैन ऐतिहासिक अंथो.

+१ विद्युति विकेणी १-०-०	५ द्रोपदी स्वयंवरम् ०-४-०
+२ कृपासागर काष १-०-०	६ मायीन नैन लेख संग्रहभाग २ ले ३-८-०
+३ शत्रुघ्न्य तीर्थोद्धर प्रथमध ... ०-१०-०	७ नैन ऐतिहासिक गूर्जर काष
+४ प्रथमीन नैन लेख संग्रह भाग १ ले.	संवय. २-१२-०
... ... १-०-०-०	

+ आ नीशानीवाला पुस्तक सीलडे नथी.

ગુજરાતી ભાષાના-ભાષાંતર વિગેરેના અંથો.

૧ શ્રી જૈનતત્વાર્થ ...	૫-૦-૦	૨૬ શ્રી સમ્યક્તવ સ્વરૂપ સતત. ...	૦-૪-૦
૨ શ્રી નવતત્વનો સુંદરભોગ ...	૦-૧૦-૦	+૩૦ શ્રી આદ્યગુણુ વિવરણુ ભાષાંતર	૨-૦-૦
+૩ દેવસિરાધ પ્રતિક્રમણુ સ્વર્વાર્થ ...	૦-૩-૦	૩૧ શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર ...	૦-૮-૦
૪ શ્રી લુલિચાર વૃત્તિ ...	૦-૬-૦	+૩૨ કુમારપાળ ચરિત્ર ...	૦-૬-૦
+૫ શ્રી અત્માનતિમિર ભાસકર ...	૨-૮-૦	૩૩ સર્વયુક્ત દોષુદી ભાષાંતર ...	૧-૦-૦
+૬ શ્રી જૈનભર્મ નિપયિક પ્રભોગર ...	૦-૮-૦	૩૪ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા ...	
+૭ વિવિધ પુણ સંગ્રહ ...	૧-૮-૦	(દિતીય પુષ્પ) ...	૦-૮-૦
૮ શ્રી દંડક વૃત્તિ ...	૦-૮-૦	+૩૫ શ્રી અનુયોગદાર સતત ...	૦-૫-૦
૯ શ્રી નયમાર્ગ દર્શન ...	૦-૧૨-૦	૩૬ શ્રી અધ્યાત્મમત પરિક્ષા ...	૦-૪-૦
૧૦ દંસ વિનોદ ...	૦-૧૨-૦	૩૭ શ્રી ગુરુ શુણુમાળા ...	૦-૬-૦
+૧૧ વિવિધ પૂજાસંગ્રહ ખીજ આવૃત્તિ ૧-૮-૦		૩૮ શ્રી રાનુંજ્ય તીર્થ સતતનાવલી. ...	૦-૫-૦
૧૨ કુમાર વિલાર શતક ...	૧-૮-૦	+૩૯ શ્રી આત્મ ધાર્નિ પ્રકાશ ...	૦-૪-૦
૧૩ શ્રી જૈન ધર્મ નિપયિક પ્રશ્નોગર		૪૦ શ્રી જાનામૃત કાળ્યકુઞ્જ ...	૦-૮-૦
ખીજ આવૃત્તિ ...	૦-૮-૦	+૪૧ શ્રી દેવલક્ષ્મિમાળા પ્રકરણ ...	૧-૦-૦
૧૪ શ્રી જૈન તત્ત્વસાર મળ તથા		૪૨ શ્રી ઉપદેશ સમતિદા ...	૧-૦-૦
ભાષાંતર. ...	૦-૬-૦	૪૩ શ્રી સંગ્રહ સમતિદા ...	૧-૦-૦
+૧૫ „ ભાસાંતર ...	૦-૨-૦	૪૪ શ્રી પાંચ પરમેષ્ઠિ શુણ રત્નમાળા ૧-૮-૦	
૧૬ શ્રી આત્મ વલદલ જૈન		૪૫ સુમુખનૃગદિ ધર્મ પ્રલાદકાની	
સતતનાવલી ...	૦-૬-૦	કથા. ...	૧-૩-૦
૧૭ શ્રી મેધાપુર સેલ્પાન ...	૦-૧૨-૦	૪૬ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર ...	૨-૦-૦
૧૮ ધર્મ બાન્ધુ અંથ આવૃત્તિ ખીજ	૨-૦-૦	૪૭ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભા રલો	૨-૦-૦
૧૯ શ્રી પ્રશ્નોગર પુષ્પમાળા ...	૦-૧૪-૦	૪૮ આદર્શ જૈન ક્રી રનો ...	૧-૦-૦
+૨૦ ધ્યાન વિચાર ...	૦-૮-૦	૪૯ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભા રને	૨-૮-૦
૨૧ શ્રી આવક કલ્પતર દ ...	૦-૬-૦	૫૦ શ્રી દાનપ્રદીપ ...	૩-૦-૦
૨૨ શ્રી આત્મપ્રાણી ભાષાંતર ...	૨-૮-૦	૫૧ શ્રી નરપતિલુપુણ (અર્થ સહિત) ૧-૪-૦	
+૨૩ શ્રી આત્મોગતિ ...	૦-૧૦-૦	૫૨ શ્રી કાળ્ય સુવાદર ...	૨-૮-૦
+૨૪ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા ...	૦-૬-૦	૫૩ શ્રી આયાનપદેશ ...	૦-૮-૦
૨૫ શ્રી જાનુરૂપામિ ચરિત્ર ...	૦-૮-૦	૫૪ ધર્મરતન પ્રકરણ ...	૧-૩-૦
૨૬ જૈન અંથ ગાંડડ. ...	૧-૦-૦	૫૫ શ્રી ગાંય પ્રતિક્રમણ સૂત (અર્થ સહિત) ...	૧-૧૨-૦
૨૭ શ્રી નવાણુ પ્રદાની પુણ ...		૫૬ શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ ...	૦-૬-૦
(અર્થ સાહન) ...	૦-૮૫-૦		
૨૮ શ્રી તપોરતન ભહેદિષ્ટ ભા.૧-૨. ૧-૦-૦			

+ આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો શિક્ષકુમાં નથી.

५७ दुमारपाण प्रतिशोध... ...	३-१२-०	६० श्री विमलनाथ चरित्र ...	१-१२-०
५८ ज्ञैन नररत्न " लाभाशाह " ...	२-८-०	श्री प्रभानक चरित्र ...	७४४ छे.
५९ आत्मानंद सभानी लाभथेरीनुं		श्री चंद्रप्रभु चरित्र ...	"
आश्रामनुक्रम लीस्ट.... ...	०-१४-०	श्री महारी रामामि चरित्र... "	

अन्य ग्रन्थों

तत्त्वनिष्ठ्य प्रासाद... ...	१०-०-०	चैत्यवंहन चोवीशी ...	... ०-६-०
अखयदुमार चरित्र ला. १ लो.	२-४-०	प्राणप्रेम पुष्पमाणा ..	... १-४-०
अखयदुमार चरित्र ला. २ लो.	३-०-०	धर्म अने ज्ञवन ...	... ०-३-०
सजायमाणा लाग १ थी ४ हरेकना...	२-८-०	महिला महोदय ला. १-२ हरेकना	२-८-०
४८८ ग्रंथ हिंदा ला. १ लो. (हीरी)	१-४-०	ज्ञैन गढालारत सचित्र... ...	६-०-०
सदर ला. २ लो. (,,)	०-१२-०	राजदुमारी सुदर्शना...	... ३-०-०
सदर ला. ३ लो. (,,)	०-८-०	भक्त्या सुंदरी ...	... २-८-०
सदर ला. ४ थो. (,,)	२-०-०	श्रीपाणी राजनो रास (सार्थ सचित्र)	२-०-०
६५५ ... ... (,,)	०-३-०	समेतशिखर चित्रावली	... २-८-०
वितराग रतोत्र ... ... (,,)	०-२-०	उत्तम दुमार (सचित्र)	... १-४-०
संजग्न सन्मन	४-०-०	ना रथन्द ज्ञेत्रिप ...	... ३-०-०
सिद्धांत मुक्तावली	०-१०-०	लक्ष्याङ्ग संहिता ...	... २-०-०
ज्ञैनसत्ता	०-८-०	विवेक विलास (सचित्र)	... ३-०-०
विशेष निष्ठ्य	०-४-०	समराहित्य देवणा चरित्र	... ५-०-०
अविद्या अधिकार भार्ती०	०-४-०	पूजा संअंड सचित्र ला. १ थी ७	५-०-०
श्री नवपद्म पूजा श्री गंभीर वि इत ०-२-०		नवपद्म ओळा निधि...	... ०-१२-०
पूजासंग्रह शास्त्री विज्ञानांद सुरि-		नवपद्म भ उल्लनी छ्यी	... ०-४-०
विज्ञवद्वलभस्तुरि-शीदंसवि. म. इत. १-४-०		सिद्धयक्षणा यंत्रनी छ्यी	... ०-२-०
आत्मवद्वल पूजा संग्रह	१-८-०	चैहे राजलोक पूजा ...	... ०-१-०
सत्रालेही पूजा (लारमेनीयम नोटी-		सम्यक्त्व दर्शन पूजा...	... ०-१-०
सन सारीगम साथे... ...	०-४-०	पंचप्रतिक्षमण्य सुन, युजराती ...	०-१०-०
ज्ञैनसती रतो। (सचित्र) ...	१-४-०	(,,) शास्त्री ...	०-१०-०
ज्ञैनगीता	१-०-०	देवरीगांध प्रतिक्षमण्य, युजराती	०-४-०
प्रमेय रत्न को।	०-८-०	(,,) शास्त्री ...	०-४-०

૬

સુંહર ઝોટાયો (છખીયો).

મુનિમહારાજાના દરેક સાઈઝની છખીયો તથા તીર્થીના રંગાન નકશા અને પ્રોયા.

તથા કલકત્તાવાળા નથમલ ચાંડાલીયા ઝોટાયાઇરે લાકમાં એવા વિવિધ રંગોથી તૈયાર કરેલા સુંહર મનોહર અને આકર્ષક ઝોટાયો ખાદાર પાડ્યા છે.

શ્રી ડેસરીયાજી મહારાજ	૧૫+૨૦	૦-૮-૦
શ્રી ચંદ્રગુમના સાગ સ્વરૂપ (સમજણું સહિત) ,,	"	૦-૮-૦
મધુ બિંદુ	" , "	૦-૬-૦
પદ્મલેશ્વરા	" "	૦-૬-૦
શ્રી જ્ઞનદત્તમસ્ત્રિભુ-(દાદાસાહેબ)	" "	૦-૬-૦
પાવાપુરીનું જન મંદિર	૧૨+૨૦	૦-૪-૦

પુના ચિત્રશાળા એસની રંગાન છખીયો.

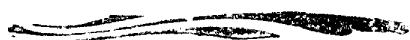
શ્રી ગૌતમસ્વામીજી મહારાજ	૧૫+૨૦	૦-૧૦-૦
શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન	૧૫+૨૦	૦-૮-૦

સ્ક્રૂચના—સિવાય અમારે ત્યાં નૈધર્મનાં તમામ ગ્રંથો, જેવા ડે--શાઢ ભીમશા માણેણું સુંખાંધ, શાઢ મેધળ હીરજી-સુંખાંધ, શ્રી જૈતધર્મ પ્રકારક સાંચા-જૈન ઓસીસ-ભાવનગર શેઠ દેવચંદ લાલાભાઈ પુરુષકાંકાર ઇંડ-સુંખાંધ, શાઢ લીરાલાલ હંસરાજ-જામનગર, સલોત અમૃતલાલ અમરચંદ-પાલીતાણું, શ્રી જૈન સરતી વાંચનમાળા-ભાવનગર, નથમલ ચાંડાલીયા ઝોટાયાઇર-કલકત્તા, વિગેરે પુરતંડ પ્રદર્શકતીના તમામ પુરતંડા, તેમજ અન્યના પુરતંડા, નકશાયો, અને મુનિરાજ તથા તીર્થીના તેમજ શ્રી તીર્થંકર ભગવાન તથા શ્રીગૌતમસ્વામીના ઝોટાયાઇ (છખીયો) અમારે ત્યાંથી ભગશે. નંરા જ્ઞાનખાતામાં જય છે, જેથી અંગારાનારને તે પણ લાલ થાય છે.

લખોઃ—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—

ભાવનગર.

લાઇફ મેમબર.

કોઈપણ જીવેતાંમથર મુર્તીપૂજક નૈન આ સભામાં સક્ષાસદ તરીકે દાખલ થઈ શકે છે.

એક સાથે ₹ ૫૦૦) આપનાર ગુહથ આ સભાના પેટન (માનવતા મુર્ખી) થઈ શકશે.

એક સાથે ₹ ૧૦૦) આપનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમબર થતા શકશે.

એક સાથે ₹ ૫૦) આપનાર થીજા વર્ગના લાઇફ મેમબર થઈ શકશે.

નૈન લાઇફેરી, શાળા કે સંસ્થા મેમબર તરીકે રજીસ્ટર્ડ થતા ભાગે તો ₹ ૫૦) ભરવાયી થીજા વર્ગના લાઇફ મેમબરના હક્કો બાગવી શકશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમબરને સભા તરફથી પ્રગટ થતા પુસ્તકની એક એક નકલ તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેમની છાંદગી સુધી બેઠ્યાપવામાં આવશે.

થીજા વર્ગનાં લાઇફ મેમબરને સભા તરફથી પ્રકાશિત થતા એ ઇચ્છાઅની કિંમત સુધીના દરેક અંથની એક એક નકલ બેઠ આપવામાં આવશે, તેમજ આત્માનંદપ્રકાશ માસિક પણ તેમની છાંદગી સુધી બેઠ ભાગશે.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપરોક્ત માસિક સભા તરફથી છીનીશ વાર્ષિકી પ્રકટ થાય છે. તેમાં ધાર્મિક, ઐતિહાસિક, સાભાજીક અને નૈતિક ઉપરાંત છીની ક્ષણવણી અને વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચનના લેખો પણ આવે છે, કે જેથી છીની જીતિનું ગૌરેવ તેમનું માતા તરીકનું સ્થાન અને કાગડાને ઉત્તમ સંસ્કાર કેમ આપી શકાય ? તે તથા સમાજની ભાવિ ઉભિતિમાં સ્વીક્રો અને વિદ્યાર્થીઓ કેમ આદર્શ અને તે માટે ઉત્તમ લેખો આપવામાં આવે છે. જેથી વાંચન માટે સમાજની ઇચ્છી વધતા તે માટે અનેક પ્રશંસાના પત્રો આવેલ છે. મંગવી ખાની કરો !

વાર્ષિક લાભજીમ રૂ ૧--૪--૦ વાર્ષિક નેટનું સુંહર વ્યાપાર પુસ્તક તથા પંચાંગ બેઠ આપવામાં આવે છે.

પુસ્તક પ્રકાશન ખાતું.

આ સભા તરફથી આજે નીશ વર્ષથી ચાલુ છે. અમારા તરફથી પ્રકટ થતા ગુજરાતી સંસ્કૃત, ભાગવી, હીની વિગેરે પુસ્તકાની સાહિત્યરસીક સાક્ષરો મુદ્રિતકંડ પ્રશંસા કરે છે, જેથી તેનો લાભ લેલા ન ચુકશે, નહીં જાનખાતામાં જાય છે. સીરીજ સિવાયના અન્ય અથે પડત કિંમતે આપવામાં આવે છે

લેખા—
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—સાવન્નગર.

तमारं नाम अभर करवुं होय तो ॥५७॥

आठवं

वांची निर्णय करी ल्यो.

आ।

जगतमां जन्म ने भरण्य प्रत्येक प्राणीने माटे सर्वथेव छे. ज्यारे भन्हुँयोने परमात्माएँ ज्ञान अने शुद्ध आपेक होवाथी ते पोताना माटे अनेरा जागी शोधी थाए छे. क्षेत्री तमारे आ ज्ञवनमां तमारं नाम अभर राख्युं होय, ज्ञानबक्ति करवी होय जैन साहित्य सेवा करी ज्ञान उपार्जन करवुं होय तो नीचेनी योजना वांची, विचारी आनेज आप निर्णय करो. अने आपना नामनी अंथमाणा असिद्ध करानी ते अमृत्यु लाल भेणनो.

योजना।

के गुहर्थ आषाढ़ां ओडा (ज. १०००) एक हजार आ सभाने आपे तेमना नामधी अंथमाणा (सीरीज) (अंथो) आ सभाएँ हैंक वर्षते नीचेनी शरते ग्रेट करवा.

२ सीरीजनो प्रथम अंथ छपाववाने माटे वसारेमां वधारे (ज. १०००) सुधी आ सभाएँ भरवावा.

४ अमुक सम्पाद्यामां जहेर लाठ्यंकरी डे लांडर तेमन साँडु साँधी महाराज वगरेते आ सिरिजना अंथो सभाना नियम सुन्नन जे ने बेट अपाय ते ते 'सिरिजवालानी वनी सला भारकृत लेट' ऐवी चीड़ी छपावी पुस्तक उपर चोड़ी बेट भोक्लेयामां आनयो.

७ ते सीरीजनी छपाती हैंक शुक्ली पचीश डापी ने गुहर्थना तरक्की आ अंथमाणा सीरीज छपाय तेमने बेट अंपवामां आवशे.

८ ते सीरीजना प्रथम अउधा अंथो अपी गया होय ते सभये उपनेली ते २कमना ग्रमाण्यमां ते गुहर्थना नामधी भीजे अंथ (सिरिजनो) सभाएँ छपाववो शह उरवो; अन्न २म साच्यावी सिरिजना भीज अंथो सभाएँ निरंतर छपाववा.

१० अंथमाणाना प्रथमना एक८ अंथमां सीरीजवाणा गुहर्थनुं कुंकुं ज्ञवनयरिन, हैटोआइ अने अर्पण्यु पत्रिङ तेमनीैच्छानुसार (एक८वार) आपवामां आवशे.

नीचेना ग्रमाणेना महाशयोना नामधी अंथमाणाएँ ग्रेट थध चुड़ी छे.

१ शेइ आषुंदृष्टि पुर्णेतमहास.

२ वोरा हीयंद ज्वेरयंद

३ श्रीमान् सुखसागरज महाराज

४ श्रीमान् आचार्यश्री भुद्धिसागरज महाराज

५ वकील हीरीयंद नयुलाध

६ श्री आत्मवत्वल अंथमाणा

७ शेइ नागरदासभाध पुर्णेतमहास राष्ट्रुर.

८ शेइ ज्वेरभाध लाईयंद

९ शास्त्र भगवन्देव गोपवल्ल

१० शेइ अमरयंद हरज्ञवनदास

११ शेइ दीप्यंद गांडाभाध

उपरना महाशयोने पोतानी लक्ष्मीनो सहव्यय कर्मेँछे; आप पशु विचारी ते रस्ते चालना प्रथतरील थध साहित्यना दोत्रमां आपतुं नाम अभर करशो. तेम छच्छीओ छागे.

लभोः—श्री जैन आत्मानंह सभा.—भावनगर.

आनंह भी. ग्रेम-भावनगर.

શ્રીવિમલનાથ પલુનું ચરિત્ર.

શ્રી વિમલનાથ મહારાજના પૂર્વભવેદ સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર; સાથે ધર્મનો પ્રલાય, લેદ્ધા, શ્રાવકના વર્તોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. થંથની રચના અદૌકિક હોઢ વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, મોક્ષ સન્મુખ લઈ જાય છે. કિ. ઝ. ૧-૧૨-૦

શ્રી ચંદ્રપલુસ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રલુણના પ્રથમ ગણ્યુધર દાતના પૂર્વભવતું અલૌકિક વૃત્તાંત, શ્રી ચંદ્રપલુસ્વામીના તણુ ભવેદનું સુંદર અને મનોહર ચરિત્ર, સાથે દેવોએ કરેલ પ્રલુણના જન્મમહોત્સવ વગેરે પંચકલ્યાણુકાનું અને તે વખતની અપૂર્વની અક્ષામાં રસિક, ચિત્તાક્રષ્ણ અને વિસ્તારપૂર્વ કંપણું, પ્રલુણએ દાન, શીયલ, તપ, બાવ, બારવત અને તત્ત્વો ઉપર અપૂર્વ દેશના સાથે જણ્ણાવેલ અનેક કથાઓ, વિવિધ ઉપહેશથી ભરપૂર એકંદર ત્રીશ બોધપ્રદ કથાઓ સહિત આ ચરિત્રની રચના છે. કિ. ઝ. ૧-૧૨-૦

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોથી મનોહર ઝાયાએ.

નામ.	સાંક્ષણી.	કીંભત.
શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લમનો વરદોડો.	૧૫x૨૦	૦-૧૨-૦
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સમવસરથું તથા શ્રેણીક રાજની સ્વારી.	"	૦-૧૨-૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ.	"	૦-૮-૦
શ્રી ચંદ્રશુમના સોળ સ્વાન.	"	૦-૮-૦
શ્રી વિશલા માતાના ચૌદસ્વાન.	"	૦-૮-૦
શ્રી ગૌતમ સ્વામી.	"	૦-૮-૦
શ્રી સમેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર	"	૦-૮-૦
શ્રી રાજગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર.	"	૦-૬-૦
શ્રી પાવાપુરીજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	"	૦-૬-૦
શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	"	૦-૬-૦
શ્રી અનદીસ્થ સુરિણ (દાદા સાહેબ)	"	૦-૬-૦
ચ લેશયા.	"	૦-૬-૦
મધુભિંદુ.	"	૦-૬-૦
શ્રી પાવાપુરીનું જલમંહિર.	૧૬x૧૨	૦-૪-૦

ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ઝાયાએ.

શ્રી મહાવીર સ્વામી.	૧૫x૨૦	૦-૮-૦
શ્રી ગૌતમ સ્વામી મહારાજ.		૦-૮-૦
સમેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી-સોનેરી ભાઇન્ડોગ સાથે.		૨-૮-૦
જાયુદીપનો નક્શો રંગીન. ૧૬x૨૨		૦-૬-૦
નવતરના ૧૫૫ લેદનો નક્શો. રંગીન ૧૬x૧૧		૦-૨-૦

મળવાનું સ્થળ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—આવનગર.

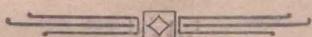
Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ ખું. વીર સં. ૨૪૫૭. અષાડ. આત્મ સં. ૩૬. અંક ૧૨ મો.

૫. જવાહરલાલની સાદાઈ.

“ અત્યારના જવાહરલાલ એટલે પહેંચણું ઉપર ખાંડીયું, ચારેય છેડે પહેંચેલું ખાંડીયું ઘોટીયું, પગમાં ચંપેલ અને માથે ચાર આનાની ‘ગાંધી ટોપી’ પહેંચેલ નવ-યુવાન. જેમ પોથા-કમાં બાળ પરિવર્તન થયું છે તેમ આંતર વિચારોમાં પહેલાંના કરતાં આજે આલ-જમીનને દેર પડ્યો છે. બાળ સાદાઈ એ અંતરના વિચારેને અનુસરીને આવે છે. જે સર્વદા ટકનારી વરતુ હોય છે. એમાં ડોણ ને દંલ નથી હોતાં. તે સ્વાભાવિક રૂપ ધારણું કરે છે. * * * તેમણે સાદાઈમાંથી સંયમ કેળવ્યો છે. સાધારણું માણુસ તો સાદાઈ રાખે, પણ આ લક્ષ્મીના ગોળામાં જ ઉછરેલા જવાહરલાલ આટલી સાદાઈ રાખે ત્યારે તો હુદ જ કહેવાય. * * * તેમની સાદાઈમાં સુધરતા અને સ્વચ્છતા છે. તેમની પહેંચેલી ખાંડી ચાંદની શી ઉજ્જવળ હોય છે, પણ લલે તે ઝાટલી અગર ખરખચડી હોય, સ્વચ્છતામાં તેમની બરોખરી કરી શકે એમ જે કોઈ હોય તો તે મહાત્માજ જ છે.”

૬૦
ન. મા. દવે.

